EMISSIE VAN KRIMPEN 1946

Cijfertype 1946 – 1976

versie 20.170.529

EMISSIE VAN KRIMPEN 1946

HET GEBRUIK

Cijfertype 1946 – 1976

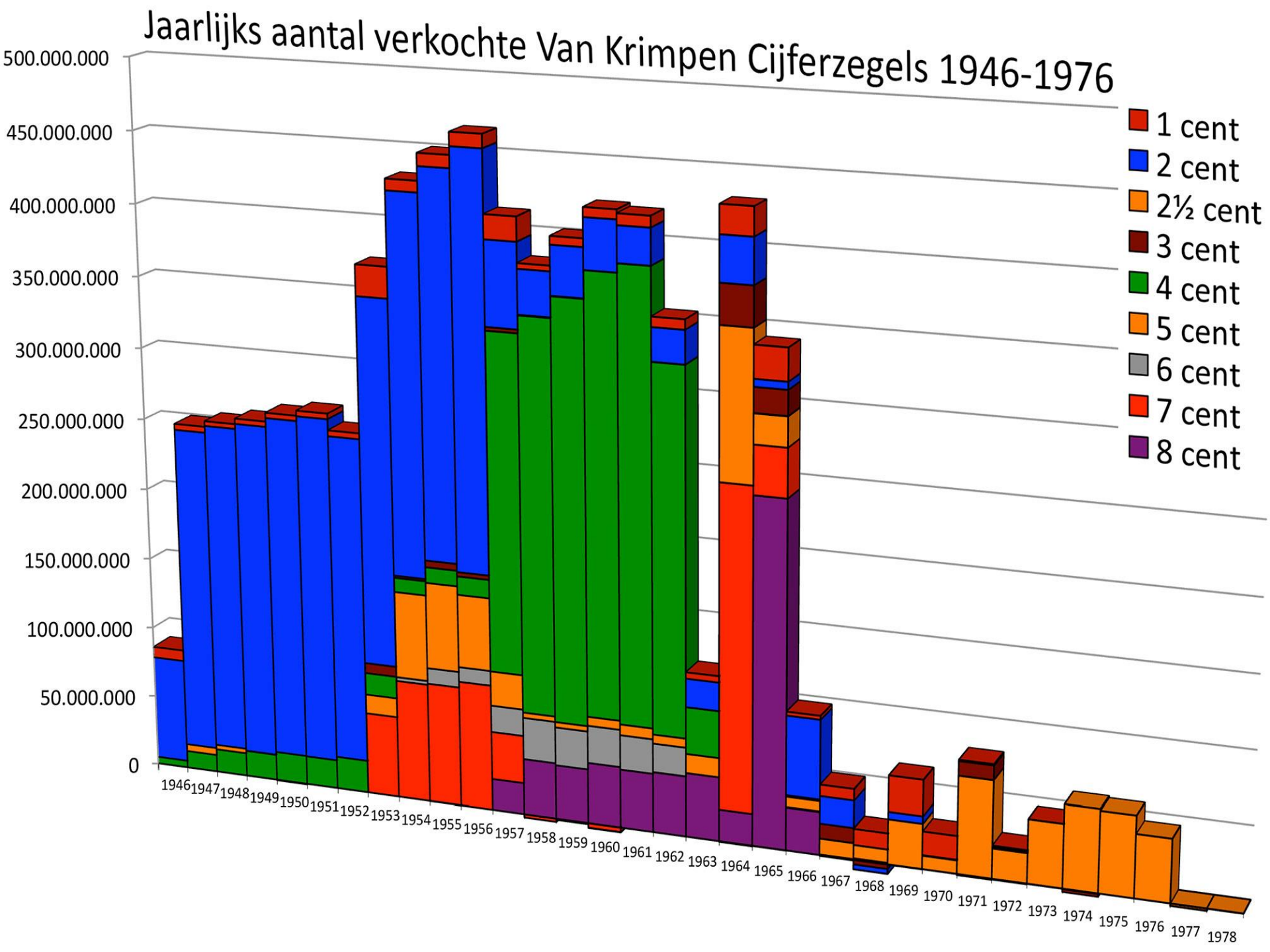
Jaarlijks aantal verkochte Van Krimpen Cijferzegels 1946-1976
500.000.000
450.000.000
400.000.000
350.000.000
300.000.000
250.000.000
200.000.000
150.000.000
100.000.000
50.000.000
0
1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978
1 cent
2 cent
2½ cent
3 cent
4 cent
5 cent
6 cent
7 cent
8 cent

	Uitgiftedatum	Vroegst bekende datum*
1 cent	1 november 1946	1 november 1946
2 cent	1 november 1946	1 november 1946
2½ cent	22 september 1947	24 september 1947
3 cent	12 augustus 1953	12 augustus 1953
4 cent	1 november 1946	1 november 1946
5 cent	20 oktober 1953	15 november 1953
6 cent	18 september 1954	18 september 1954
7 cent	1 juli 1953	1 juli 1953
8 cent	5 april 1957	12 april 1957

*) bijgewerkt tot augustus 2016

Eerste-dagenvelop gestempeld op 1 november 1946 in Blaricum. Aangezien het brieftarief naar Australië 20 cent bedroeg, moest 13 cent worden bijgefrankeerd, wat door middel van een 15 cent Konijnenburg-zegel werd gedaan.

Complete series op brief met alle negen zegels, inclusief de 2½ cent, zijn niet bekend.

Een brief per luchtpost met 8 zegels op een luchtpostbrief naar de Verenigde Staten. Mogelijk wist de afzender niet welk tarief het juiste was en heeft hij of zij, naast de serie maar een zegel van 1 gulden geplakt, zodat het port altijd voldoende zou zijn.

Het port voor deze brief, verzonden op 21 juli 1959 was 50 cent t/m 5 gram.

Tarief:
Brief (max. 20 gram), 30 c;
Luchtrecht per 5 gram, 20 c.

Geplakt is 136 cent.

Bijfrankering van 1 cent Cijferzegel was noodzakelijk om van 5 cent lokale briefkaarten een 6 cent interlokale briefkaart te maken, of in 1955 van een 6 cent lokale briefkaart een interlokale 7 cent briefkaart te maken. Na de tariefsverhoging van 7 naar 8 cent op 1 november 1957 was het op 19 november dat jaar nodig om 1 cent bij te plakken op een 7 cent briefkaart, wilde men portheffing voorkomen.

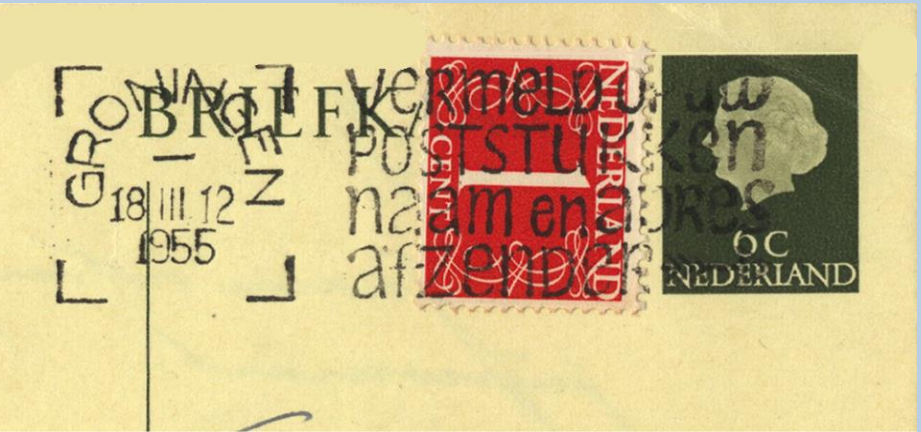

Door de tariefsverhoging van binnenlands drukwerk op 1 januari 1964 van 4 naar 5 cent, was dat ook het geval voor de adreswijzigingen.

Op de adreswijziging, 24 januari 1964 vanuit Doetinchem gezonden naar Warnsveld, heeft òf de afzender òf de postambtenaar achter het loket de 1 cent bijgeplakt.

Op de adreswijziging rechts is de 1 cent bijgedrukt door Joh. Enschedé in opdracht van PTT.

Nog twee voorbeelden, waardoor bijplakken van de 1-centzegel van toepassing was.

Prentkaart (drukwerk), 18 januari 1962
per luchtpost naar Amerika.
Tarief 6 cent (1-4-1957 / 1-1-1964).
Luchtrecht 10 cent per kaart.
Totaal 6+10= 16 cent.

Prentkaart (drukwerk), 6 augustus 1963
per luchtpost naar Zuid-Afrika.
Tarief 6 cent (1-4-1957 / 1-1-1964).
Luchtrecht 15 cent per kaart.
Totaal 6+15= 21 cent.

Op 23 mei 1966 bedroeg het binnenlands brieftarief 20 cent en op 1 april 1955 het buitenlands brieftarief 25 cent.
Hoewel ongebruikelijk, was het mogelijk om deze bedragen met 1-centzegels te voldoen.

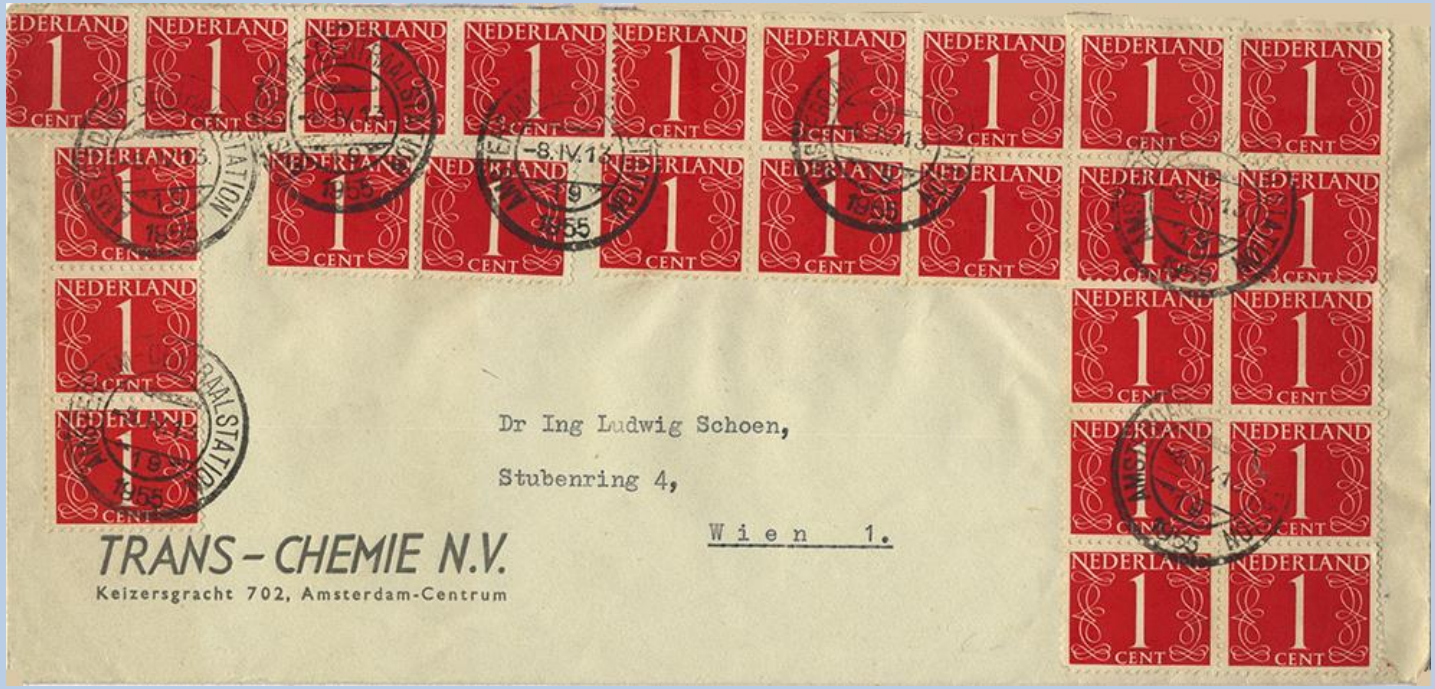

Bij de uitgifte op 1 november 1946 was de 1 cent bestemd als bijplakwaarde en ook voor verzenden van braillestukken. Het verzenden van braillestukken kostte tot 1 februari 1971 1 cent per kilogram. Na 1 februari 1971 kosteloos.

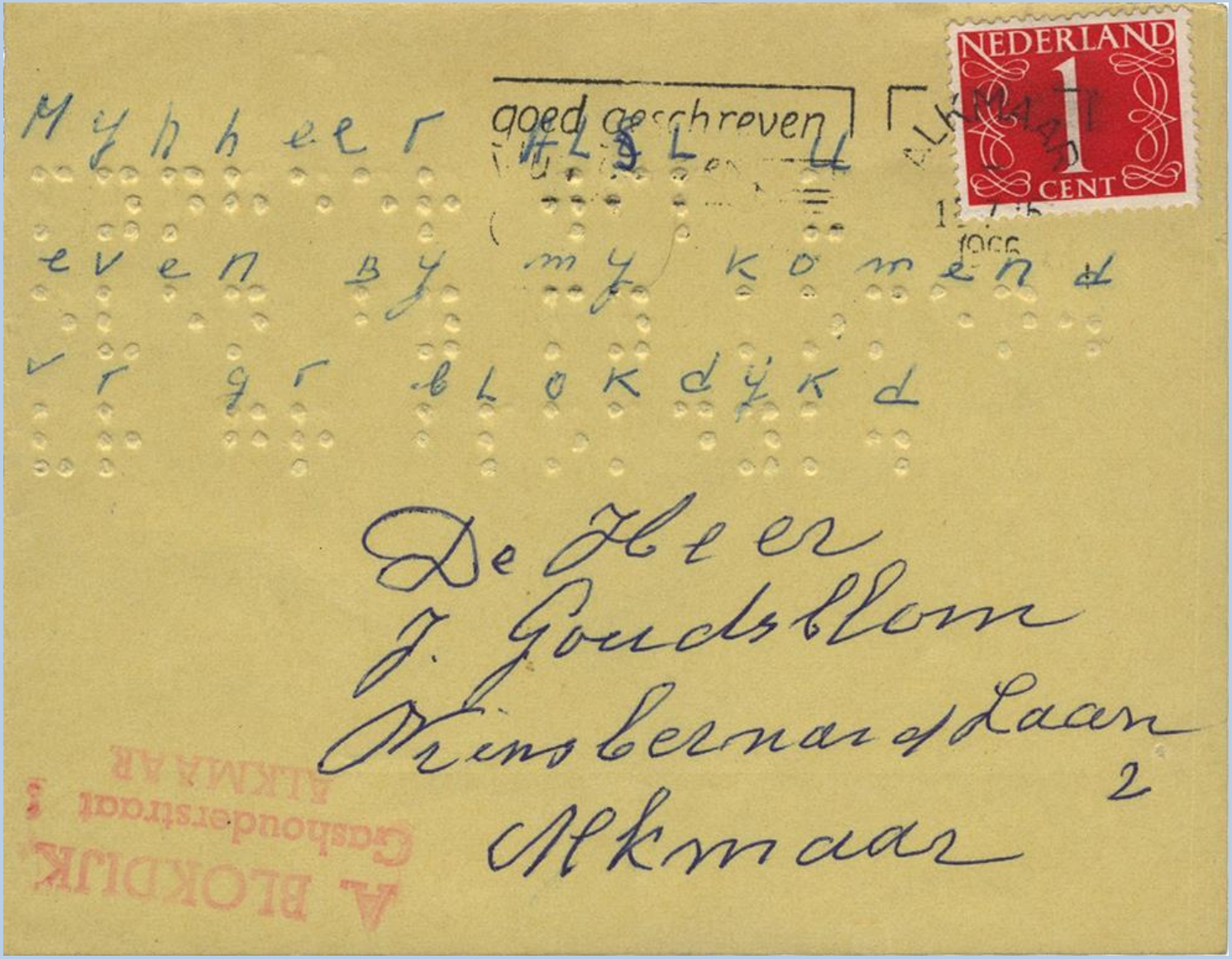

Sommige braillestukken (cécogrammes in het frans) werden verschillende keren doorgezonden, waarbij iedere keer een 1-centzegel werd aangebracht.

Braillestukken binnenland

	Tarief	Max. gewicht
01-04-1886	het gewone drukwerktarief	
Voor nieuwsbladen.		
01-11-1919	½ cent per 300 gram	2000
01-03-1921	zie Braillestukken	
Voor overige gedrukte stukken.		
01-11-1919	1 cent per 200 gram	2000
01-03-1921	zie Braillestukken	
Voor alle braillestukken.		
01-03-1921	1 cent per 300 gram	3000
01-10-1925	1 cent per 500 gram	3000
01-07-1930	1 cent per 500 gram	5000
01-01-1935	1 cent per 1000 gram	5000
01-07-1940	1 cent per 1000 gram	7000
16-08-1945	tijdelijk max.	5000
01-10-1945	1 cent per 1000 gram	7000
01-02-1971	kosteloos	7000

Op 29 januari 1969, toen er al een lange tijd geen tariefsverhoging van 1 cent meer waren, kwam er niettemin een automaatboekje uit met vier 1-centzegels type Van Krimpen. De reden was dat bij een boekje met 8 zegels van 12 cent (het toenmalige drukwerktarief), tezamen 96 cent, nog 4 cent extra nodig was om het totaal bedrag voor een boekje op 1 gulden te brengen, noodzakelijk voor het functioneren van de automaat waar een guldenmunt in moest worden gedaan.

Op 29 maart 1971 bedroeg het briefkaarttarief 20 cent, zodat, bij gebruik van een 12-centzegel er 8 cent bijgeplakt moest worden, waarbij in dit geval de vier 1-centzegels uit het automaatboekje werd gebruikt en twee 2-centzegels.

Ook was het mogelijk 2 zegels van 12 cent en 1 zegel van 1 cent te gebruiken. De totale inhoud was immers 1 gulden, dus 4x het brieftarief (1-2-1969 – 1-11-1971).

Brief verzonden op 12 maart 1971 naar IJmuiden.
12+1 cent en 12 cent uit het automaatboekje. Totaal 25 cent voor het brieftarief.

De meest verkochte Nederlandse postzegel ooit.

Reden was dat het binnenlands drukwerktarief vanaf 1 november 1946 2 cent was, welk tarief gedurende ruim tien jaar ongewijzigd bleef.

Drukwerk verzonden op 22 oktober 1947 naar Utrecht

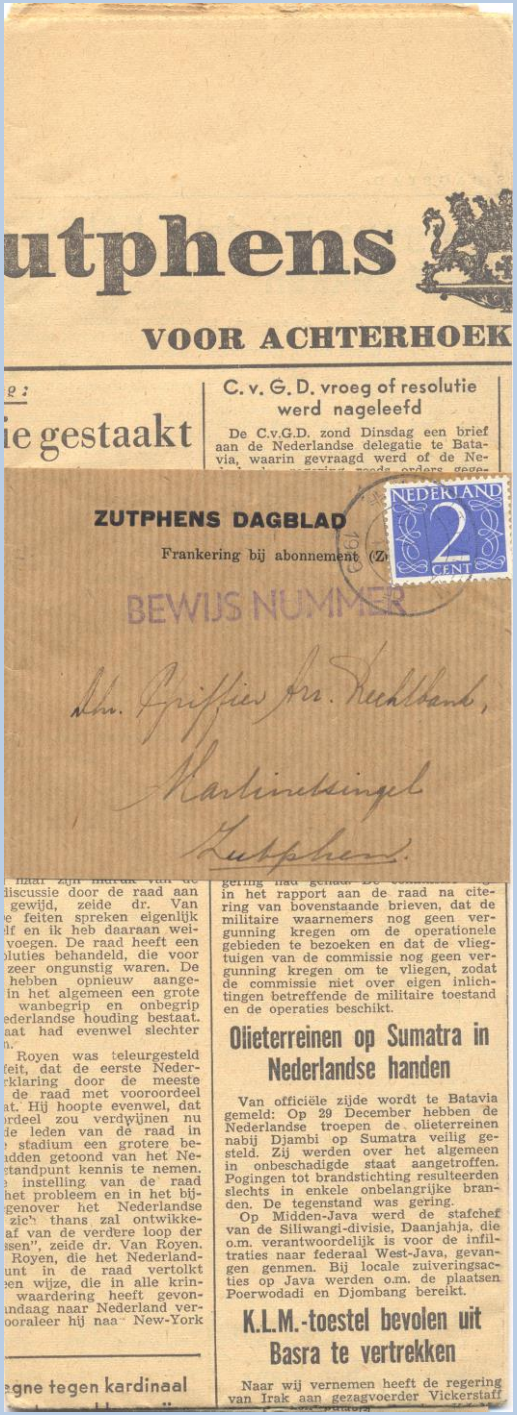

utphens

VOOR ACHTERHOEK

ie gestaakt

C. v. G. D. vroeg of resolutie werd nageleefd

De C.v.G.D. zond Dinsdag een brief aan de Nederlandse delegatie te Batavia, waarin gevraagd werd of de Ne-

ZUTPHENS DAGBLAD

Frankering bij abonnement (Z

NEDERLAND 2 CENT

BEWIJS NUMMER

Adm. Griffier Fr. Rechtbank,
Martinetsingel
Zutphen.

discussie door de raad aan gewijd, zeide dr. Van e feiten spreken eigenlijk lf en ik heb daaraan wei- voegen. De raad heeft een luties behandeld, die voor zeer ongunstig waren. De hebben opnieuw aange- in het algemeen een grote wanbegrip en onbegrip ederlandse houding bestaat. aat had evenwel slechter

Royen was teleurgesteld feit, dat de eerste Neder- rklaring door de meeste de raad met vooroordeel at. Hij hoopte evenwel, dat rdeel zou verdwijnen nu de leden van de raad in stadium een grotere be- dden getoond van het Ne- standpunt kennis te nemen. instelling van de raad het probleem en in het bij- genover het Nederlandse zich thans zal ontwikke- af van de verdere loop der ssen", zeide dr. Van Royen. Royen, die het Nederland- unt in de raad vertolkt een wijze, die in alle krin- waardering heeft gevon- ndaag naar Nederland ver- ooraleer hij naar New-York

gne tegen kardinaal

gering had gemaakt ... in het rapport aan de regering van bovenstaande brieven, dat de militaire waarnemers nog geen vergunning kregen om de operationele gebieden te bezoeken en dat de vliegtuigen van de commissie nog geen vergunning kregen om te vliegen, zodat de commissie niet over eigen inlichtingen betreffende de militaire toestand en de operaties beschikt.

Olieterreinen op Sumatra in Nederlandse handen

Van officiële zijde wordt te Batavia gemeld: Op 29 December hebben de Nederlandse troepen de olieterreinen nabij Djambi op Sumatra veilig gesteld. Zij werden over het algemeen in onbeschadigde staat aangetroffen. Pogingen tot brandstichting resulteerden slechts in enkele onbelangrijke branden. De tegenstand was gering.

Op Midden-Java werd de stafchef van de Siliwangi-divisie, Daanjahja, die o.m. verantwoordelijk is voor de infiltraties naar federaal West-Java, gevangen genmen. Bij locale zuiveringsacties op Java werden o.m. de plaatsen Poerwodadi en Djombang bereikt.

K.L.M.-toestel bevolen uit Basra te vertrekken

Naar wij vernemen heeft de regering van Irak aan gezagvoerder Vickerstaff

Prentkaart verzonden op 15 juli 1948 naar Terwispel (Fr.)

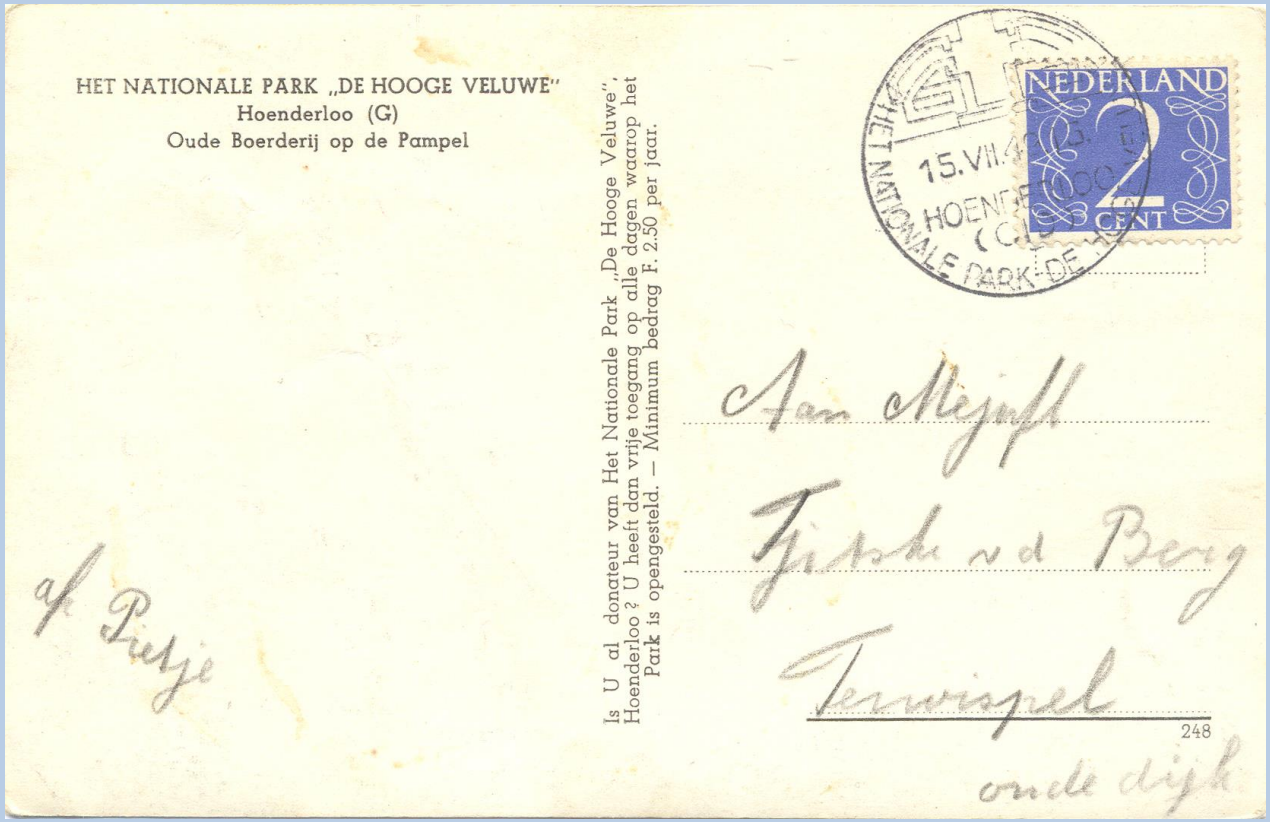

HET NATIONALE PARK „DE HOOGE VELUWE"
Hoenderloo (G)
Oude Boerderij op de Pampel

Is U al donateur van Het Nationale Park „De Hooge Veluwe", Hoenderloo? U heeft dan vrije toegang op alle dagen waarop het Park is opengesteld. — Minimum bedrag F. 2.50 per jaar.

HET NATIONALE PARK DE HOOGE VELUWE
15.VII.4
HOENDERLOO (G)

NEDERLAND 2 CENT

Aan Mejuff
Tjitske v.d. Berg
Terwispel
onder dijk

248

af Pietje

Krant (bewijsnummer) als drukwerk verzonden op 17 januari 1949.
Eerste gewichtsklasse voor drukwerk was 50 gram.

Versneden rolzegel van 2 cent, afkomstig uit de blauwe postzegelautomaat

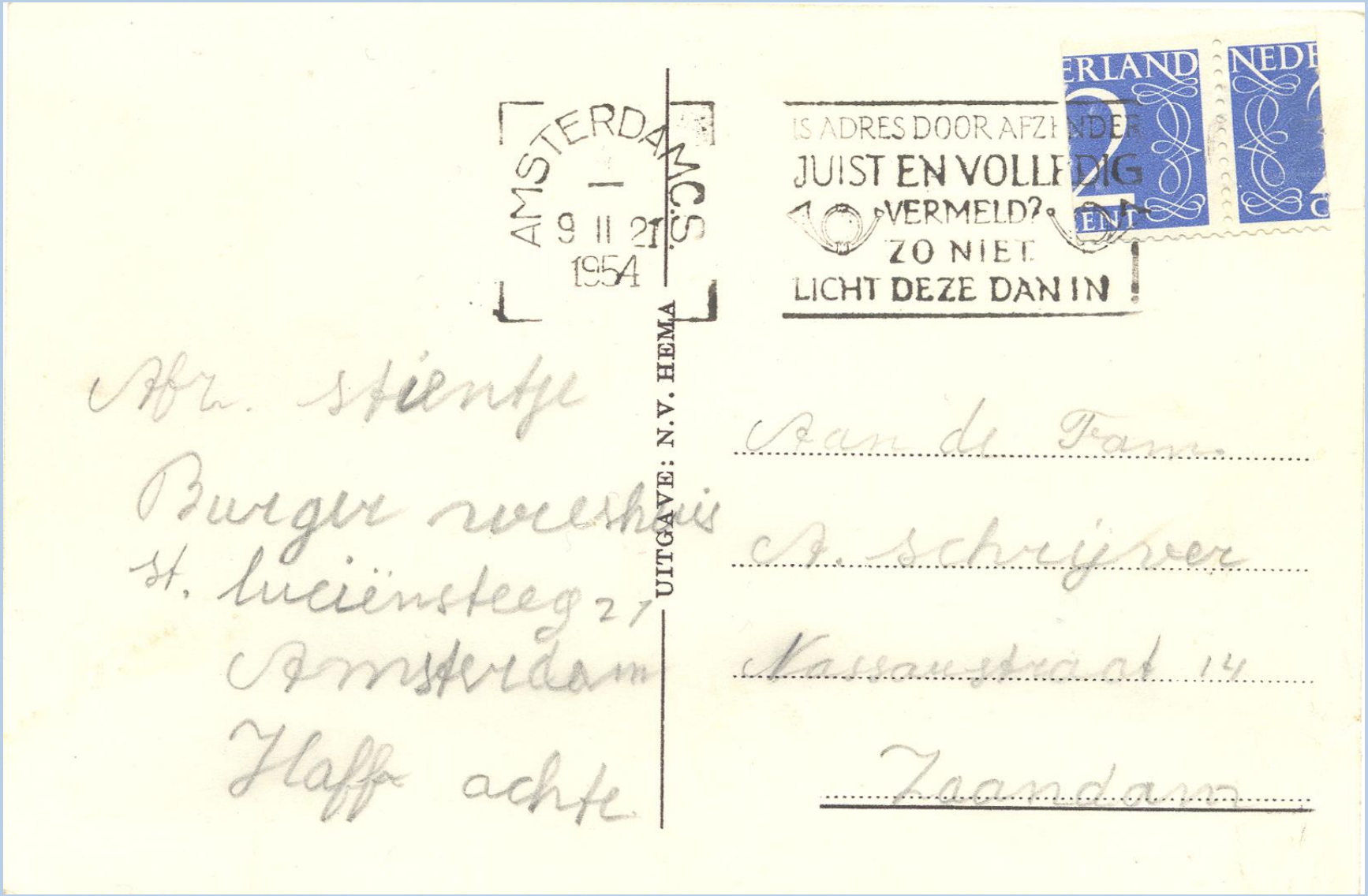

Prentkaart verzonden op 9 februari 1954 naar Zaandam

Prentkaart mochten als drukwerk verzonden worden, mits er geen tekst werd vermeld. Kennelijk was *"3e dag alles in orde"* te veel en was het briefkaarttarief van toepassing (6 cent). Terecht beport 2x het ontbrekende port (6-2) x 2 = 8 cent.

Prentkaart verzonden op 29 juli 1948 naar 's-Gravenhage

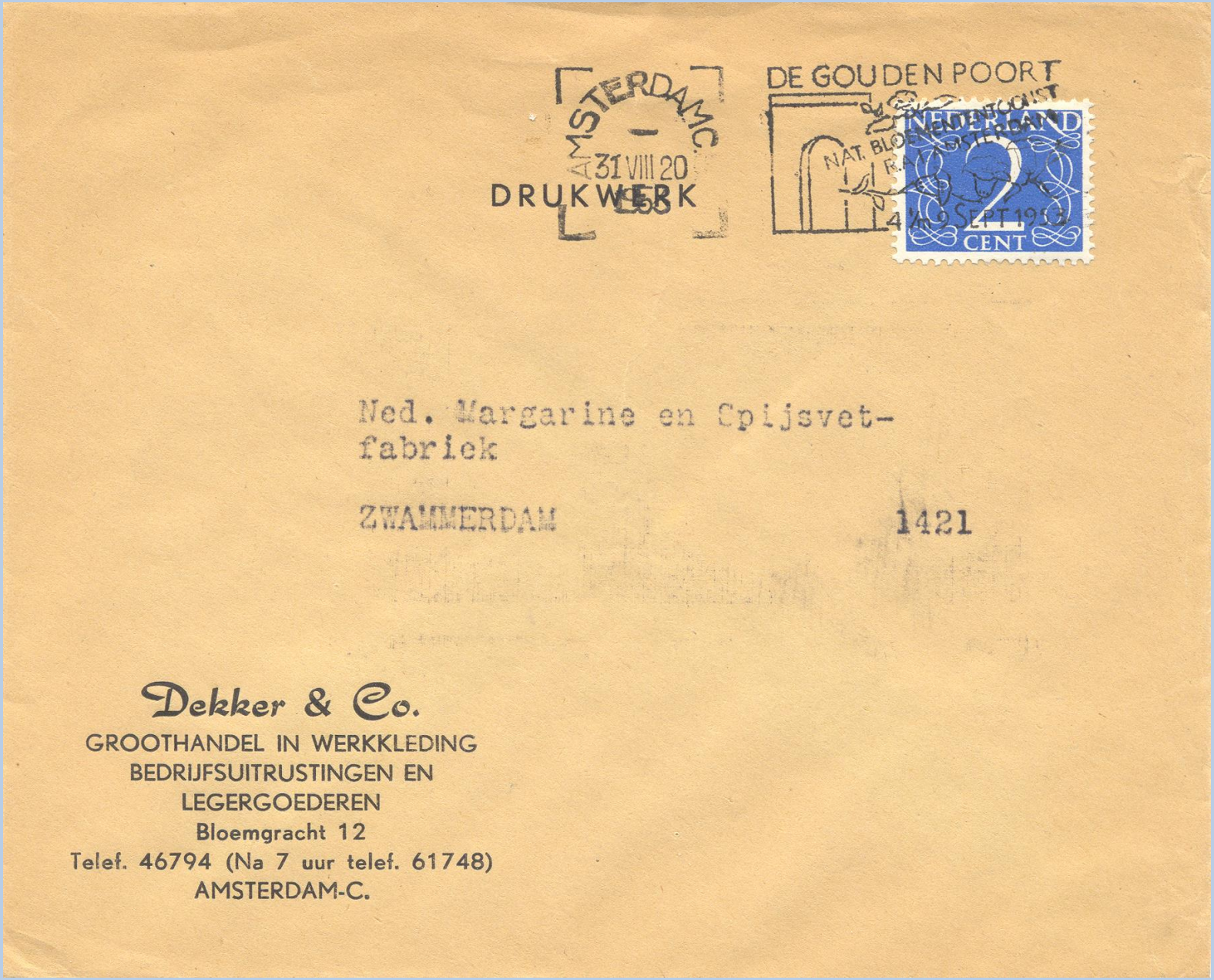

Drukwerk (open enveloppe) verzonden op 31 augustus 1953 naar Zwammerdam

Bijfrankering van 2 cent Cijferzegel was noodzakelijk om van 5 cent lokale briefkaarten een 7 cent interlokale briefkaart te maken, of in 1961 van een 6 cent briefkaart een 8 cent briefkaart te maken. Vanaf 1 juli 1964 kon men 2 cent bijplakken op een briefkaart van 10 cent. Na de tariefsverhoging van 10 naar 12 cent op 1 mei 1966 kon eveneens 2 cent bijplakken op een 10 cent briefkaart, wilde men portheffing voorkomen.

Enkele voorbeelden waarom 2-centzegels ook belangrijk waren voor het juist frankeren van brieven.

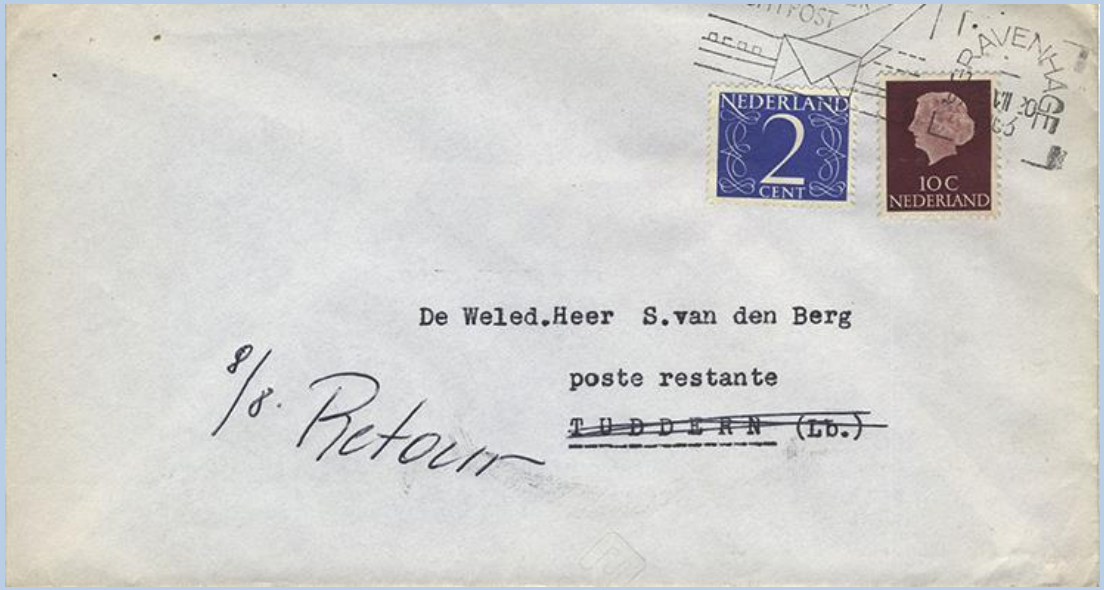

Bijvoorbeeld het tarief van 12 cent voor een interlokale brief op 29 juli 1963.

Ook na de tariefsverhoging van binnenlandse brieven op 1 mei 1966 van 18 naar 20 cent waren op 3 augustus 1966 2-centzegels van groot belang.

Ook voor het verzenden van een brief per luchtpost naar Suriname was de 2 cent belangrijk, aangezien het brieftarief 12 cent was en het luchtrecht 25 cent en er op dat moment (8 mei 1958) nog geen 37-centzegels bestonden. Het feit dat er in Suriname 25 cent port werd geheven was dat de brief zwaarder woog dan 5 gram en er dus 25 cent extra luchtrecht verschuldigd was.

Linksboven; 2-centzegel nodig als aanvulling tot (25 + 2)= 27 cent.
Het tarief is als volgt:
2 cent drukwerk t/m 50 gram (1-11-'46 tot 1-4-'47),
10 cent verrekeningsrecht [rembours] (1-11-'46 tot 1-4-'57),
15 cent aantekenrecht (1-11-'46 tot 1-7-'53).

Rechtsonder; Het tarief van 27 cent voor een lokale aangetekende brief op 26 november 1954, (brieftarief 7 cent, aantekenrecht 20 cent).

5x 2 cent voor verzenden van een brief.
Het tarief was 10 cent van 1-11-1946 tot 1-11-1957.

Brief verzonden op 30 september 1948 naar Alphen aan den Rijn.

Verlaagd port voor zendingen aan Nederlandse militairen in actieve dienst in of op weg naar/vanuit Nederlands-Indië, Nederlandse Antillen en Suriname.

Het tarief was 10 cent van 1-10-1948 tot 1-1-1952.

Luchtpostblad verzonden op 1 april 1949 naar Medan gefrankeerd met 5x 2 cent.

15x 2 cent voor verzenden van een brief naar het buitenland.
Het tarief was 30 cent van 1-4-1957 tot 1-7-1964.

Brief verzonden op 5 april 1957 naar Groot-Brittannië.

20x 2 cent voor verzenden van een brief naar landen van de EEG.
Het tarief was 40 cent van 1-9-1973 tot 1-9-1974.

Brief verzonden op 19 april 1974 naar Duitsland.

In het begin van de uitgifte van de Van Krimpen-zegels werden er direct adreswijzigingsformulieren of verhuiskaarten uitgegeven, maar nog wel op lage kwaliteit papier en in klein formaat.

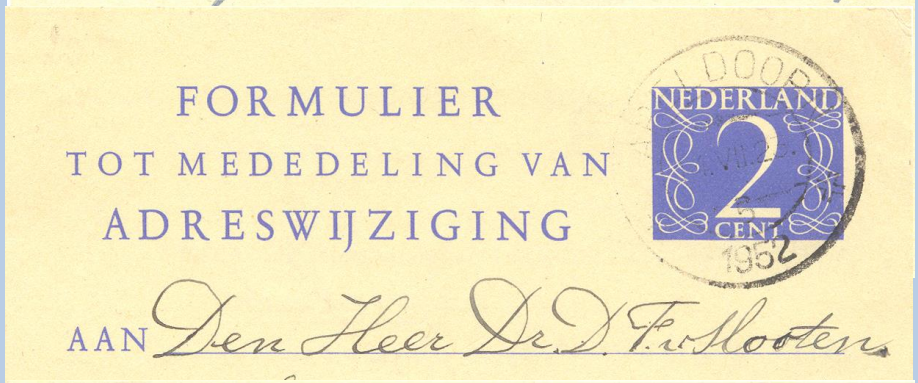

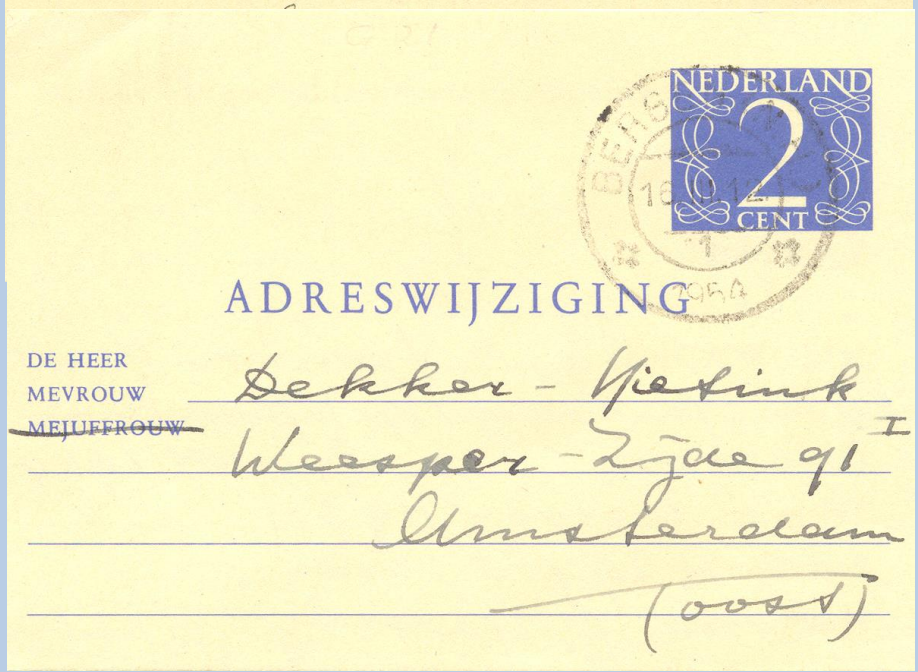

Er zijn vier uitvoeringen verstrekt.

a) MEDEDEELINGEN Bericht van .....
b) MEDEDELINGEN Bericht van .....
c) MEDEDELINGEN Naam met Voorletters
d) ADRESWIJZIGING Naam met voorletters

In januari 1954 werd de verhuiskaart van 2 cent in groot formaat (138x89 mm) afgeleverd.

Op 1 april 1957 werd het tarief voor drukwerk verhoogd van 2 naar 4 cent. Bestaande kaarten werden opgemaakt door het bijplakken van een 2-centzegel.

De 2½-centzegels waren vanaf 24 september 1947 verkrijgbaar. Deze zegel was uitsluitend bedoeld voor bijfrankering en was de opvolger van de 2½ cent Lebeauzegel, die op dat moment ook als bijplakwaarde functioneerde.

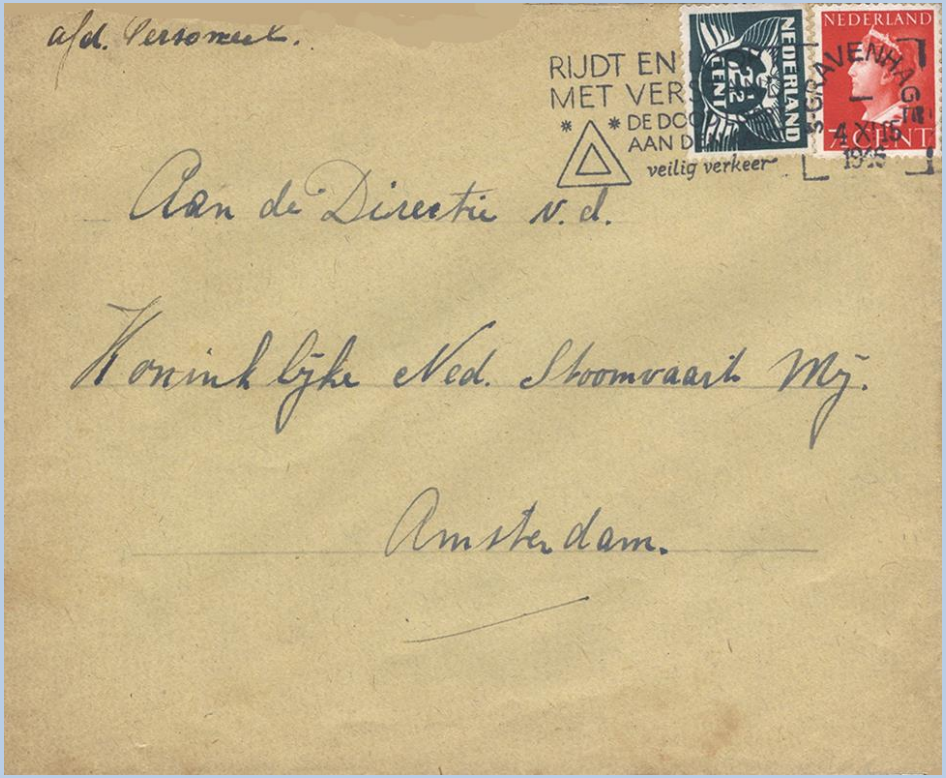

De Lebeauzegels van 2½ cent waren vanaf 1 november 1946 vooral bestemd voor bijfrankering van briefkaarten en brieven, aangezien per 1 november 1946 het briefkaart- en brieftarief met 2½ cent verhoogd was.

De 2½ cent Van Krimpen was de opvolger van de 2½ cent Lebeau.
Op deze briefkaart van 7 januari 1948 naar België komen beide zegels voor, een echte mengfrankering!

Het tarief voor België is gelijk aan het binnenlands tarief, namelijk 7½ cent (1-11-1947 tot 1-2-1948).

Tot 1 februari 1948 werd de 2½ cent vaak gebruikt voor het bijfrankeren van briefkaarten van 5 cent. Op die datum ging het binnenlands briefkaarttarief namelijk van 7½ cent naar 6 cent en nam de 1 cent deze bijfrankingsrol over.

Ook bij het gebruik van 7½-centzegels op interlokale brieven was de 2½-centzegel onmisbaar, aangezien het brieftarief, per 1 november 1946, 10 cent bedroeg.

Bijfrankering van 2½ cent was op 6 februari 1948 ook nodig bij postbewijzen, aangezien per 1 november 1946 het tarief was verhoogd van 5 naar 7½ cent.

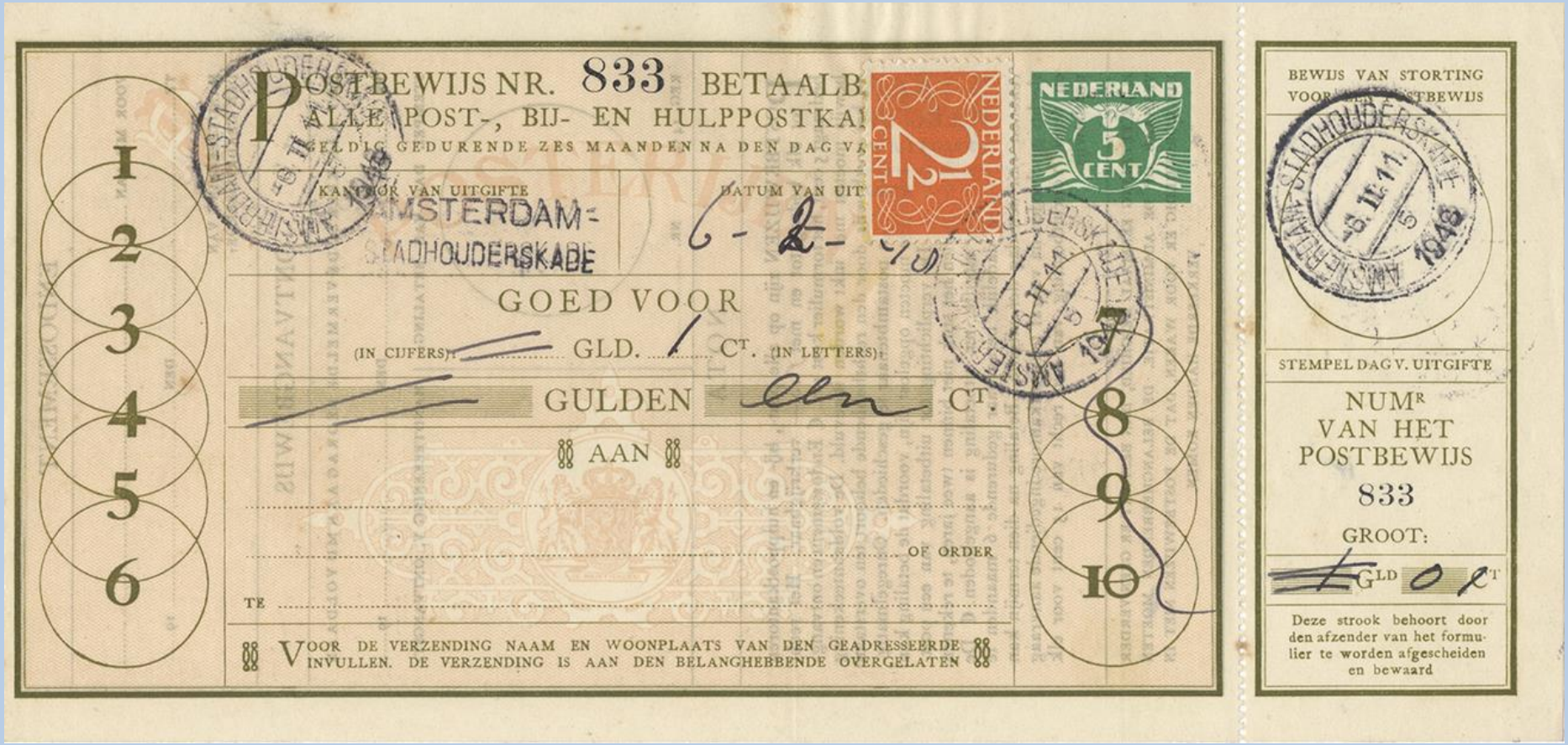

De 2½ cent werd ook regelmatig gebruikt om het juiste brieftarief te bereiken, zoals ƒ 1,32½ (links) en ƒ 1,52½ (rechts). Het tarief per luchtpost was 20 cent per 5 gram plus buitenlands brieftarief .

Brief van 22 gr. verzonden op 3 december 1947.
[5*20+(20+12½)= 100+32½ cent]

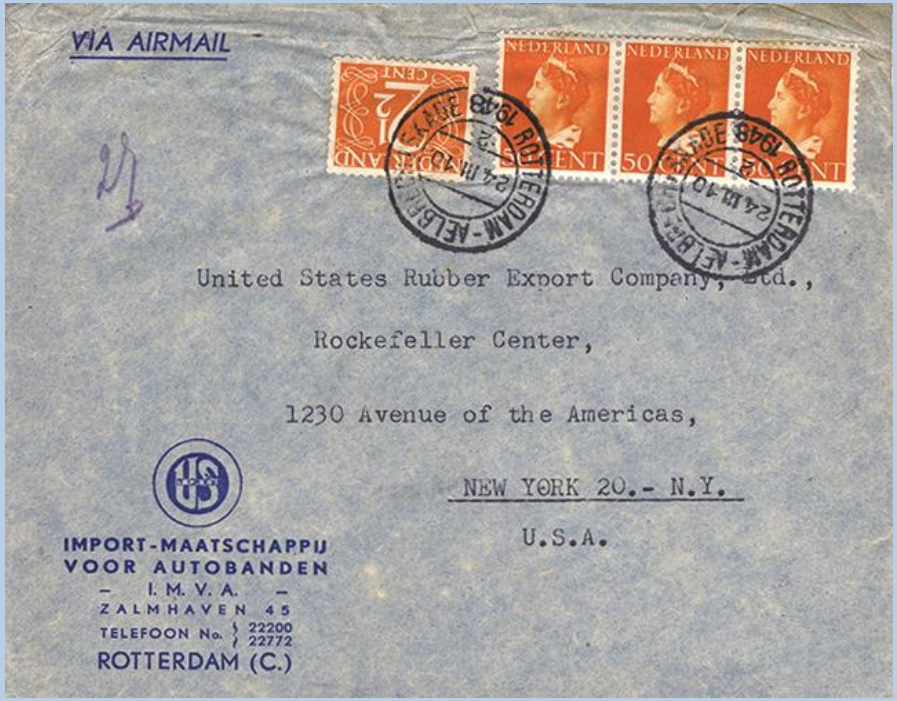

Brief van 27 gr. verzonden op 24 maart 1948.
[6*20+(20+12½)= 120+32½ cent]

De enige bekende correcte “enkelfrankering” van de 2½-cent Van Krimpencijferzegel.

De commissaris der Koningin in Gelderland kon als dienstbrieven aangetekende brieven verzenden zonder deze te behoeven frankeren, maar dat gold niet voor het verzekeringsrecht. Dit recht bedroeg van 1 maart 1921 tot 1 oktober 1948 2½ cent. Dit moest met frankeerzegels worden verantwoord. In hoeverre hier sprake is van een enkelfrankering is betwistbaar, aangezien het totale tarief 27½ cent was, waarvan port en aantekenrecht op een andere wijze werden afgerekend met PTT.

Men kon de 2½ cent gebruiken voor het verzenden van drukwerk, zij het met een halve cent overfrankering, met twee zegels konden lokale briefkaarten worden verzonden en met drie zegels interlokale briefkaarten .

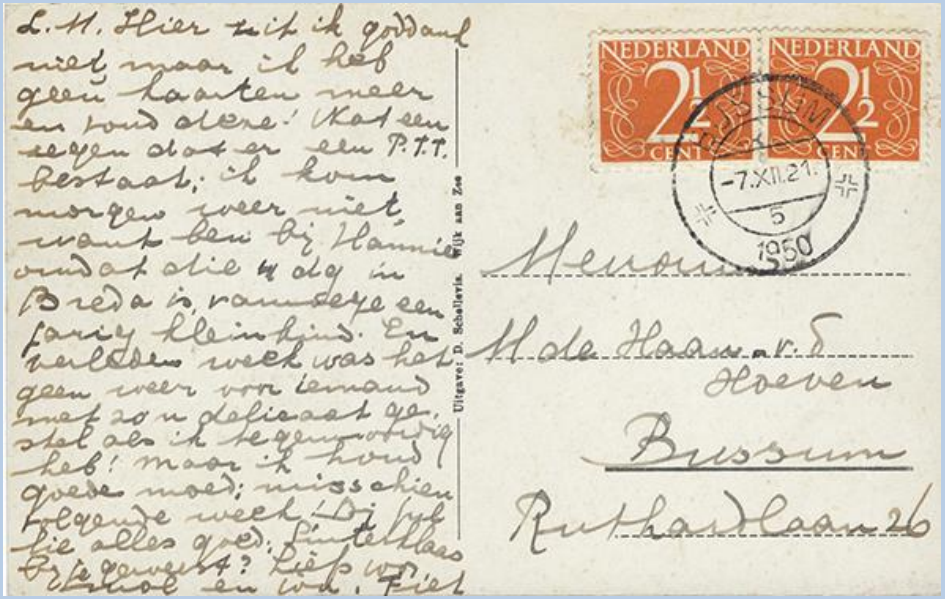

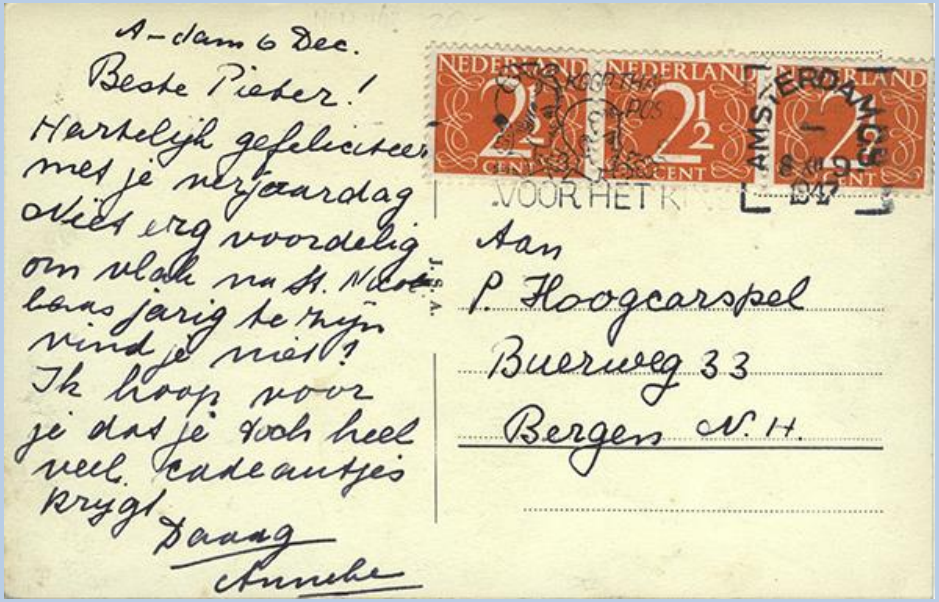

Vier zegels waren voldoende om binnenlandse brieven (ook voor België en Luxemburg) en acht stuks om brieven naar het buitenland te verzenden.

Voor binnenlandse aangetekende brieven waren tien zegels nodig.

In 1977 werden de 2½-centzegels nog als bijfrankering gebruikt om het bedrag van 40 cent te bereiken, het toenmalig briefkaarttarief.

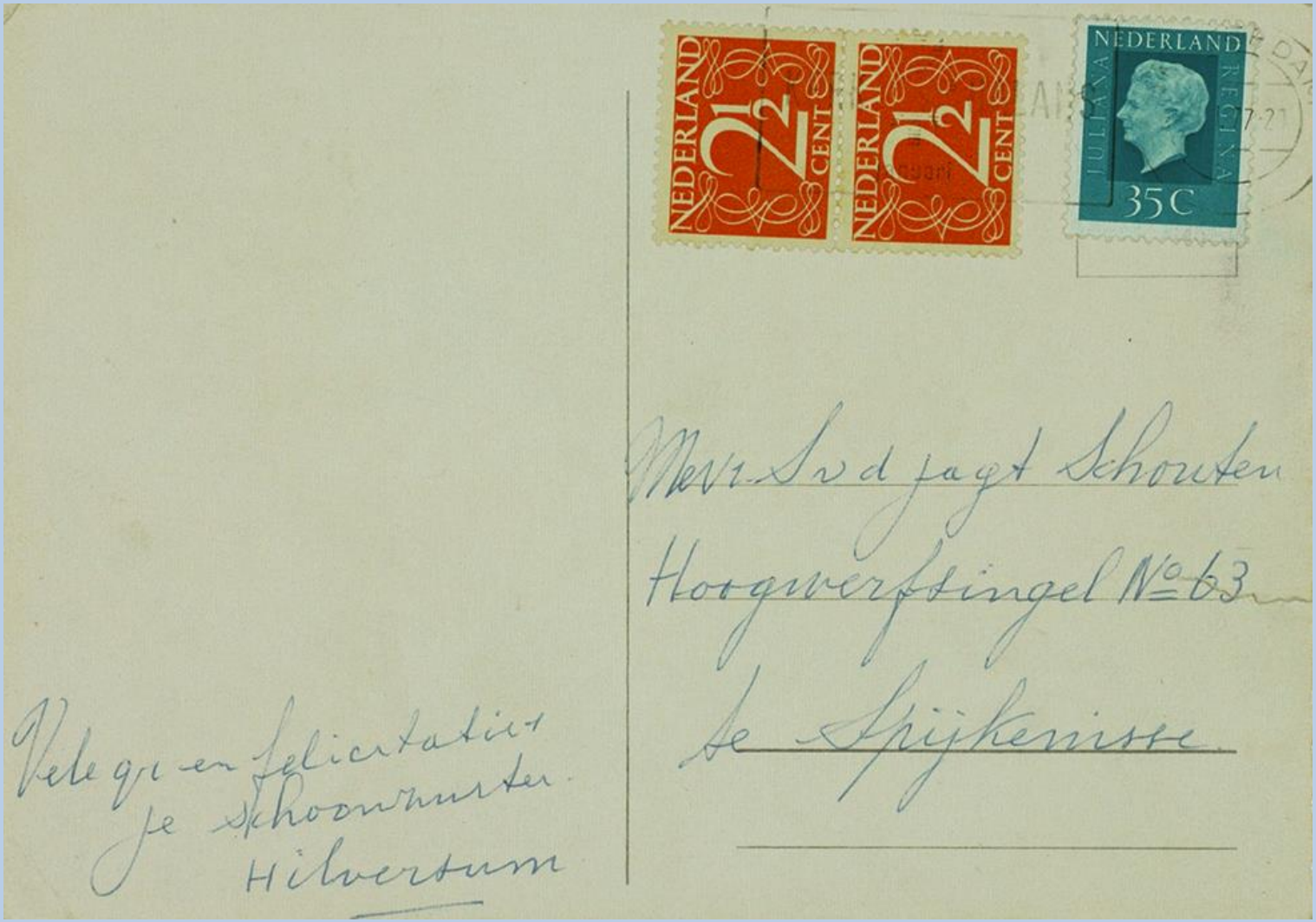

De Van Krimpenzegels werden per 1 januari 1985 ongeldig verklaard. Ook de 2½ cent.

Het aantal verkochte 3-centzegels fluctueerde sterk, afhankelijk van de tariefwijzigingen. De jaren die een negatief aantal verkochte zegels laten zien, geven aan dat postkantoren 3-centzegels terugzonden naar de Controle in Haarlem.

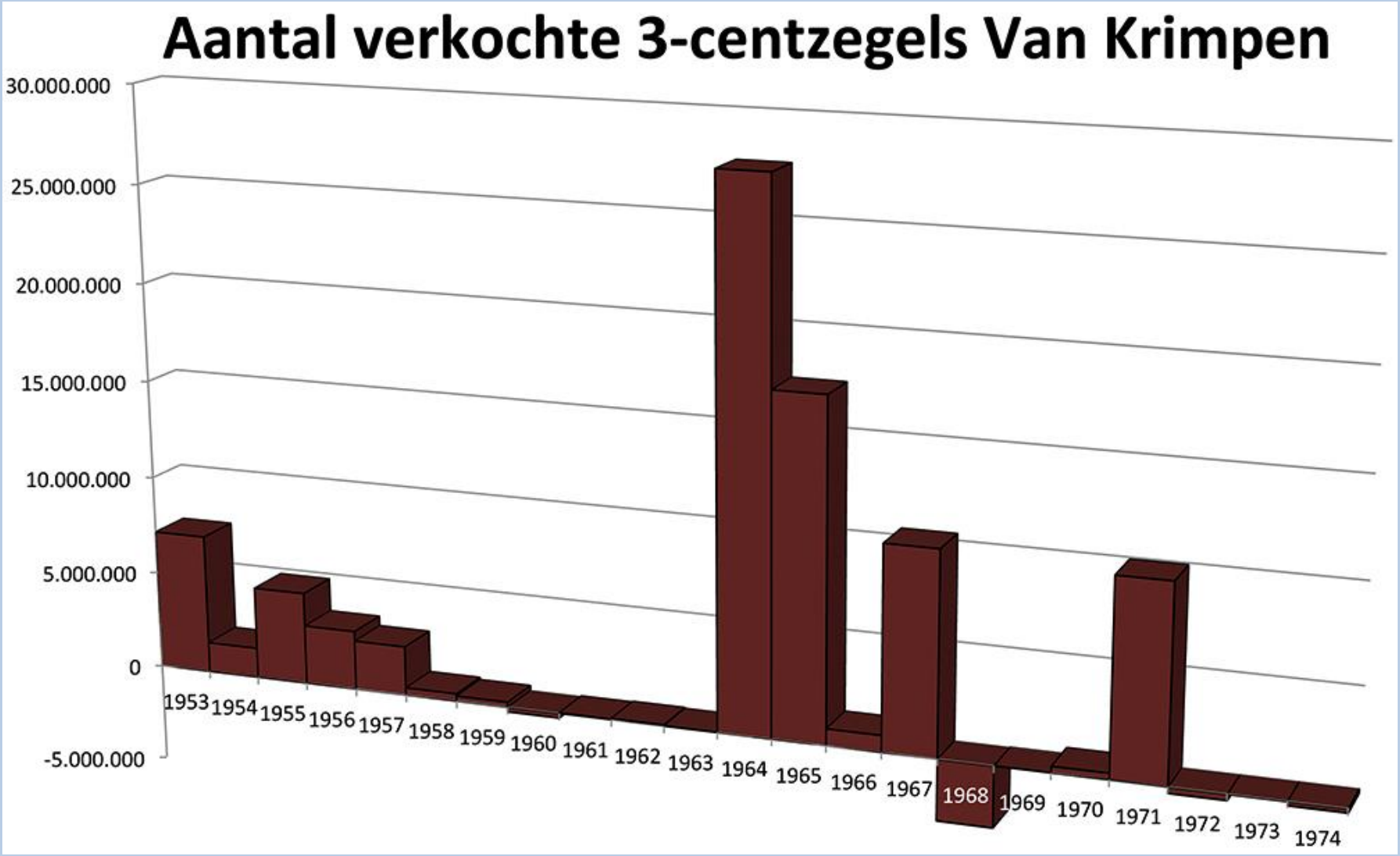

Voor nieuwsbladen en drukwerk dat minstens eenmaal per maand verscheen was het buitenlandtarief per 1 juli 1953, 3 cent per 50 gram, zoals bij deze envelop van de “Chess Federation” van Amsterdam naar Zweden.

Op 1 juli 1953 ging het tarief voor buitenlandse briefkaarten van 12 naar 15 cent, zodat 3 cent bijfrankering nodig was, wilde men de 12-centbriefkaarten nog gebruiken. Dezelfde bijfrankering was natuurlijk ook van toepassing op de antwoordbriefkaarten (rechts), zodat buitenlandse stempels cijferzegels van 3 cent konden “vernietigen”.

Briefkaart verzonden op 3 augustus 1954

Briefkaart (ANTWOORD BETAALD) verzonden op 11 juni 1955

Op 1 juli 1964 werd het binnenlands brieftarief verhoogd tot 15 cent, zodat op 22 september 3-centzegels moest bijplakken, wilde men de 12-centzegels nog gebruiken.

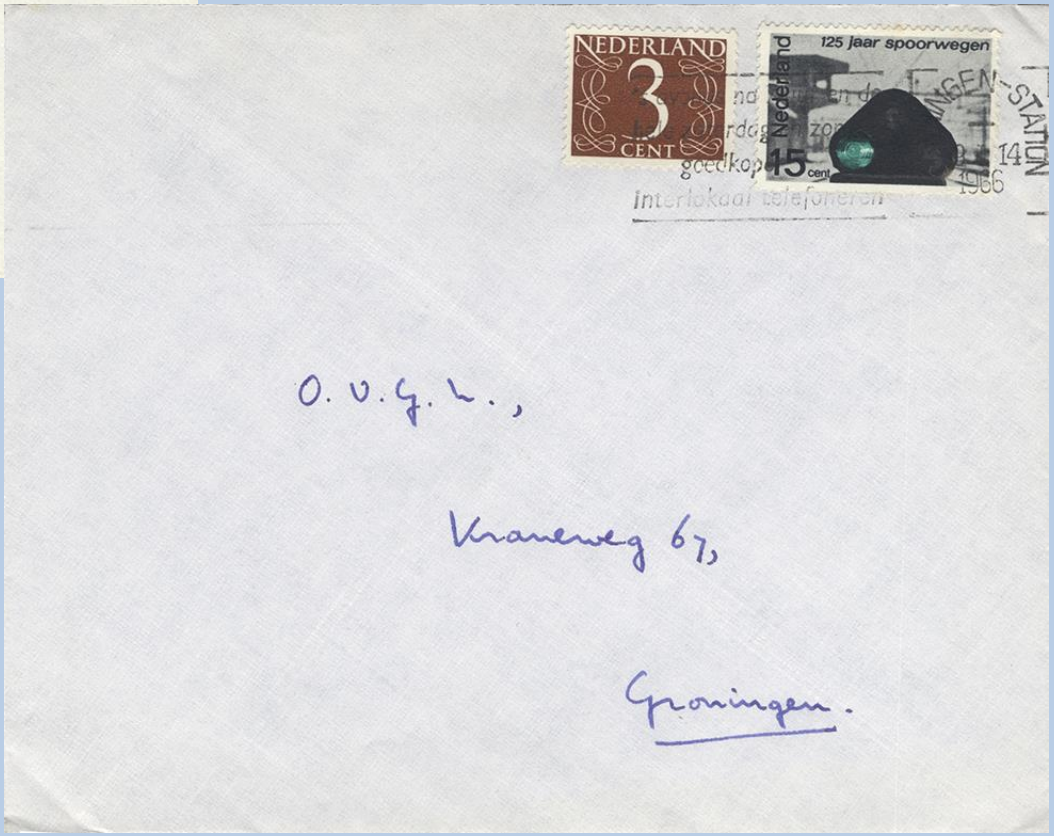

Op 1 juni 1965 werd hetzelfde tarief verhoogd, nu naar 18 cent, waardoor opnieuw 3 cent bijgeplakt moest worden, wilde men de 15-centzegels opgebruiken.

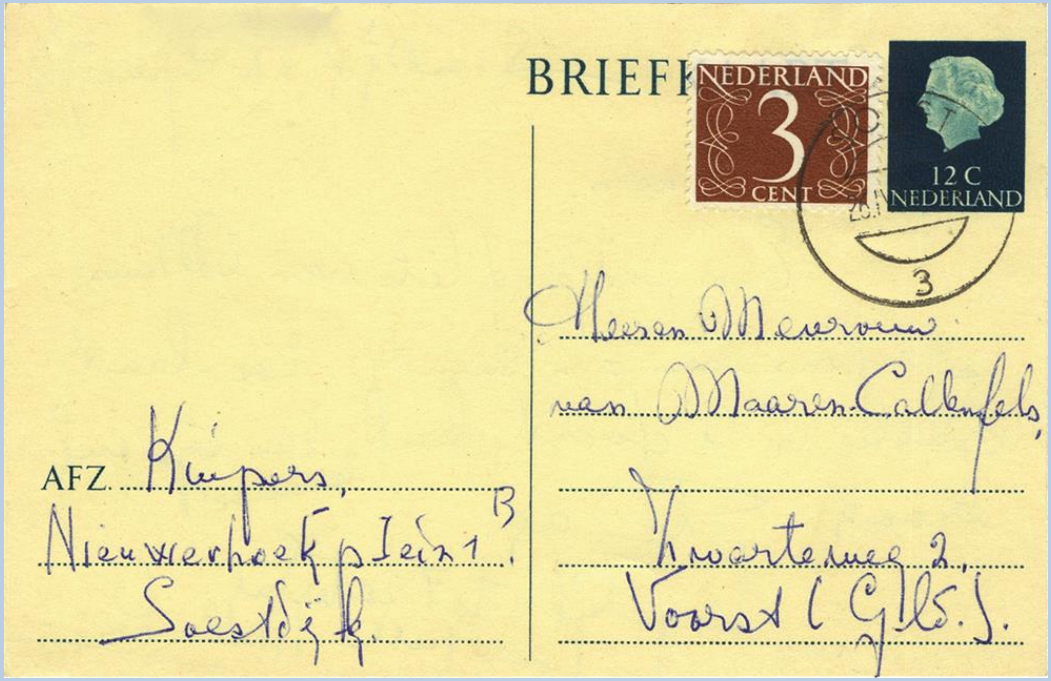

Op 1 februari 1967 werd het tarief voor binnenlandse briefkaarten verhoogd van 12 naar 15 cent, zodat, wilde men de in voorraad zijnde 12-centbriefkaarten alsnog gebruiken, er 3 cent bijgeplakt moest worden.

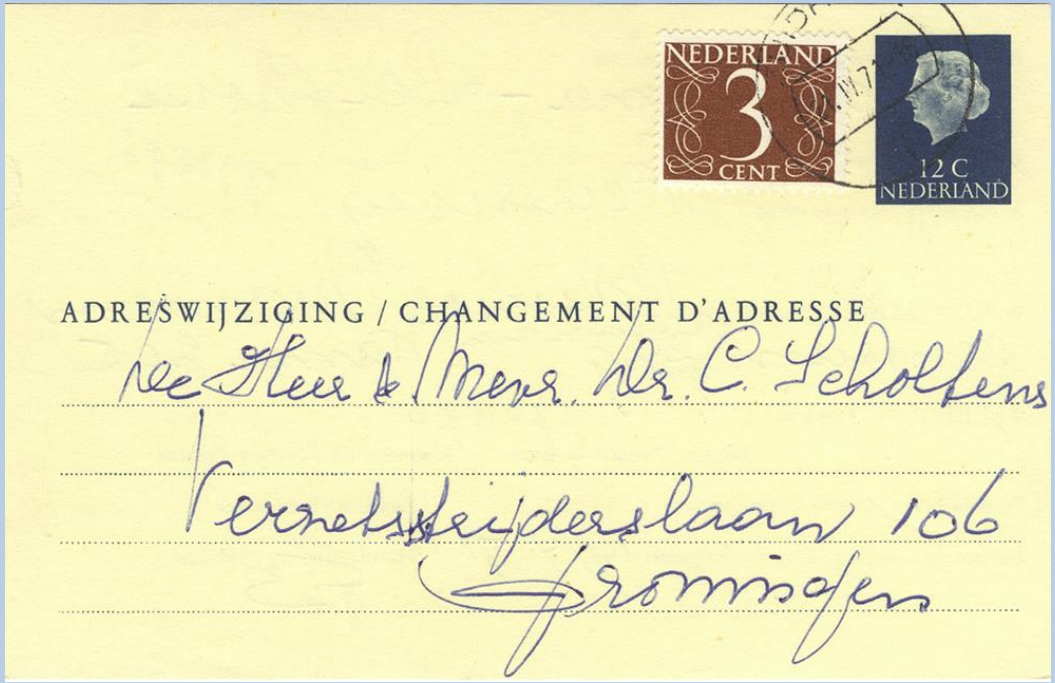

Het drukwerktarief werd op 1 februari 1971 verhoogd van 12 naar 15 cent, zodat 3-centzegels nodig waren om de “oude” adreswijzigingskaarten te gebruiken.

In 1961 kostte het verzenden van een briefkaart naar Ned. Antillen 8 cent, maar per luchtpost kwam daar 25 cent luchtrecht bij, tezamen 33 cent.

Op 10 maart 1964 was het brieftarief naar het buitenland 30 cent en het aantekenrecht 35 cent, zodat 65 cent voor een aangetekende brief was verschuldigd. Men kon dan een 60- en een 5-centzegel gebruiken, maar ook een 62- en een 3-centzegel .

Toen op 3 november 1953 de heer Hazejager een aangetekende brief (20 cent aantekenrecht) van de derde gewichtsklasse (20 cent port) naar de bekende filatelist P.C. Korteweg verzond, besloot hij daar 13 net tevoren uitgekomen 3-centzegels (augustus 1983) te gebruiken, zodat er nog een zegel van 1 cent bij moest (boven).

Brief verzonden op 11 juni 1965

Toen van 1 juni 1965 tot 1 mei 1966 het brieftarief 18 cent was, kon men daarvoor ook 6 zegels van 3 cent gebruiken.

Drukwerk verzonden op 15 december 1950

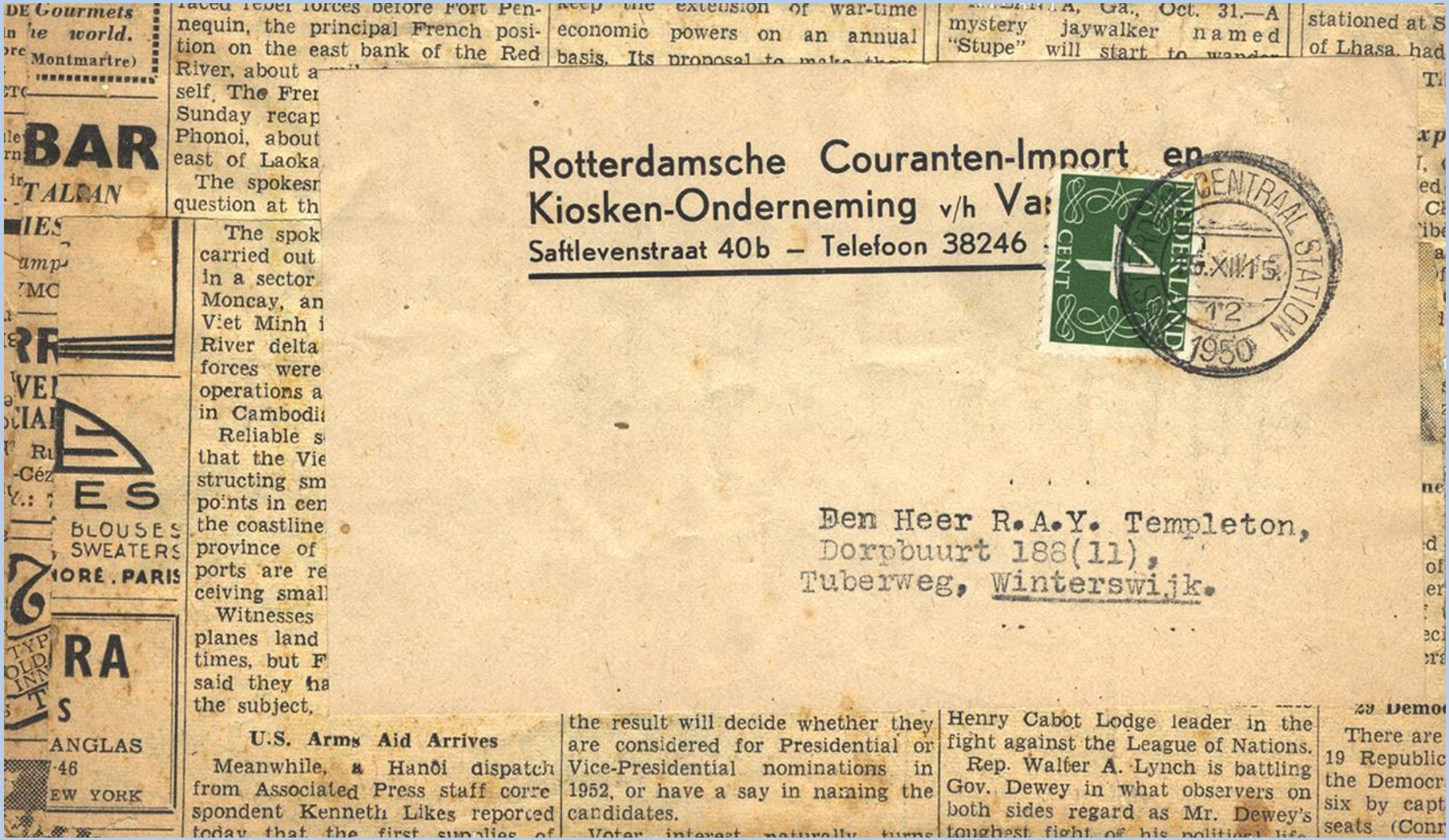

Het posttarief voor drukwerk tussen de 50 en 100 gram bedroeg in 1950 4 cent.

Drukwerk verzonden naar Hongarije op 1 mei 1951.

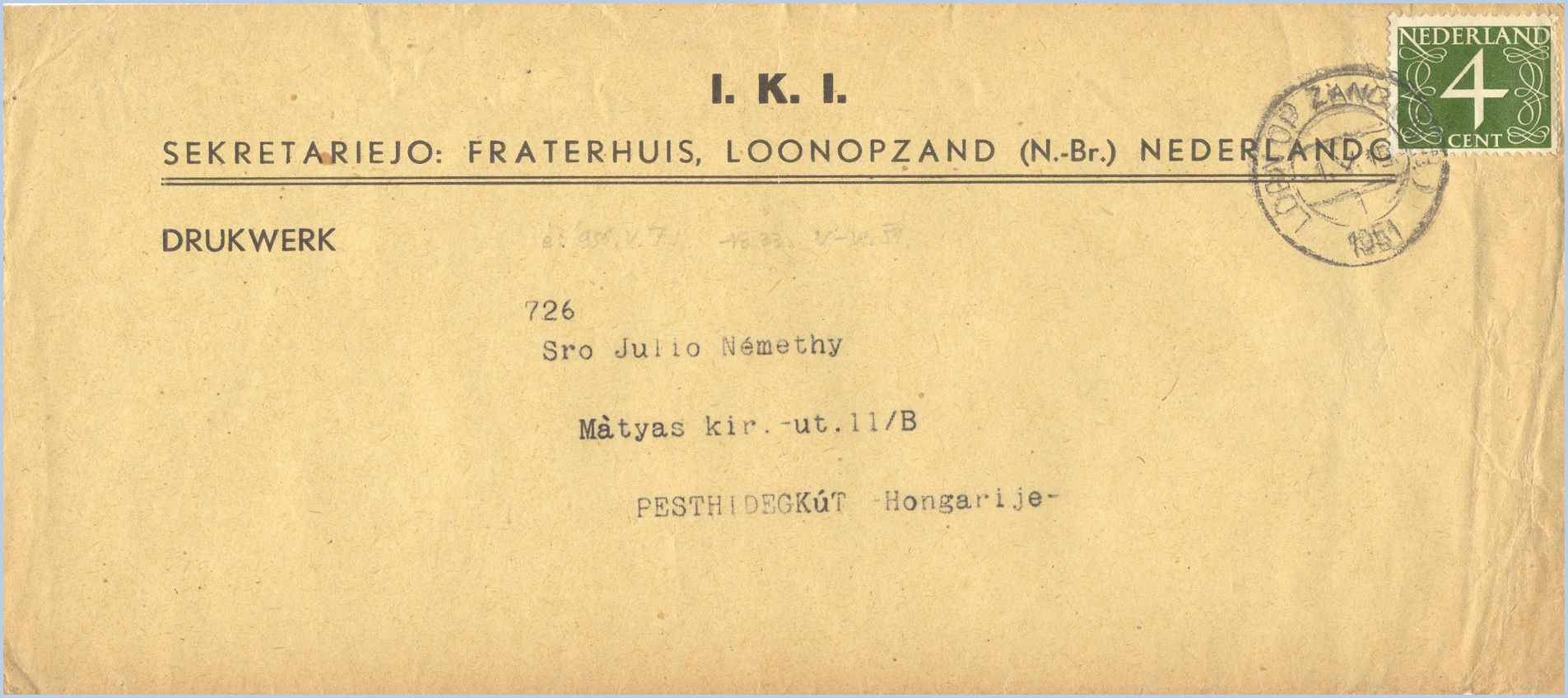

Het posttarief voor drukwerk naar het buitenland bedroeg
4 cent per 50 gram, vanaf 1 november 1946 tot 1 juli 1953.

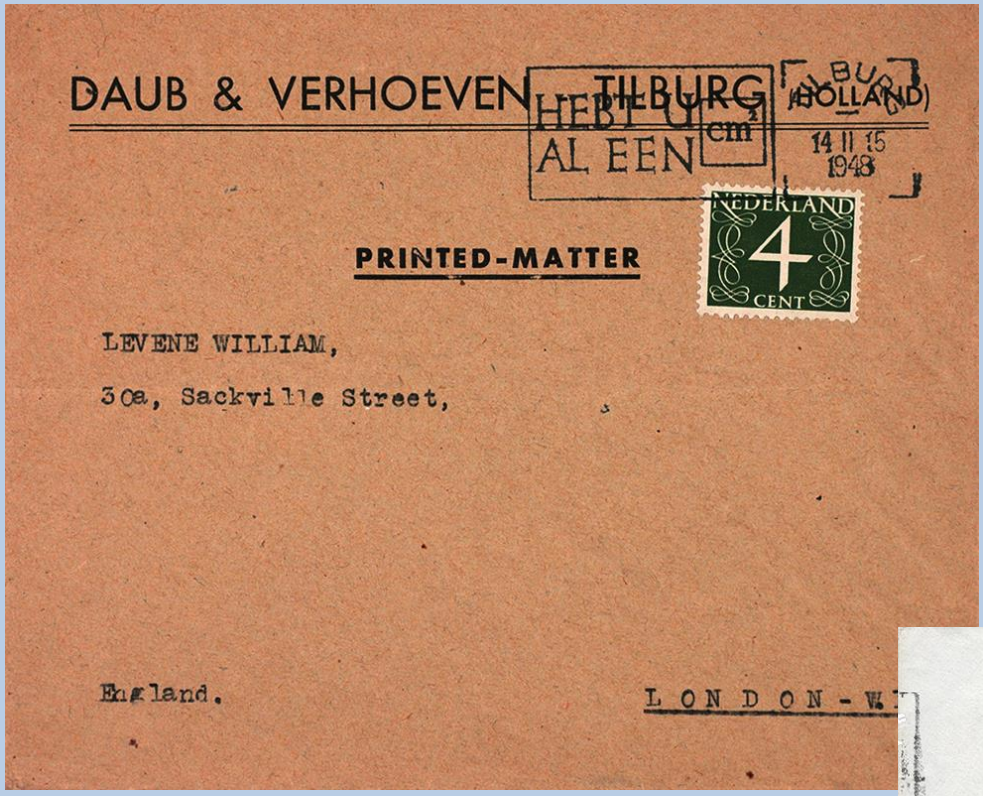

Drukwerk verzonden op 14 februari 1948. Het tarief voor drukwerk naar het buitenland bedroeg tot 1 juli 1953 4 cent.

Het tarief voor binnenlandse monsters zonder waarde bedroeg tot 1 juli 1953 2 cent per 50 gram, maar wel met een minimum van 4 cent.

Het buitenlands brieftarief was 20 cent van 1 november 1946 tot 1 juli 1953.

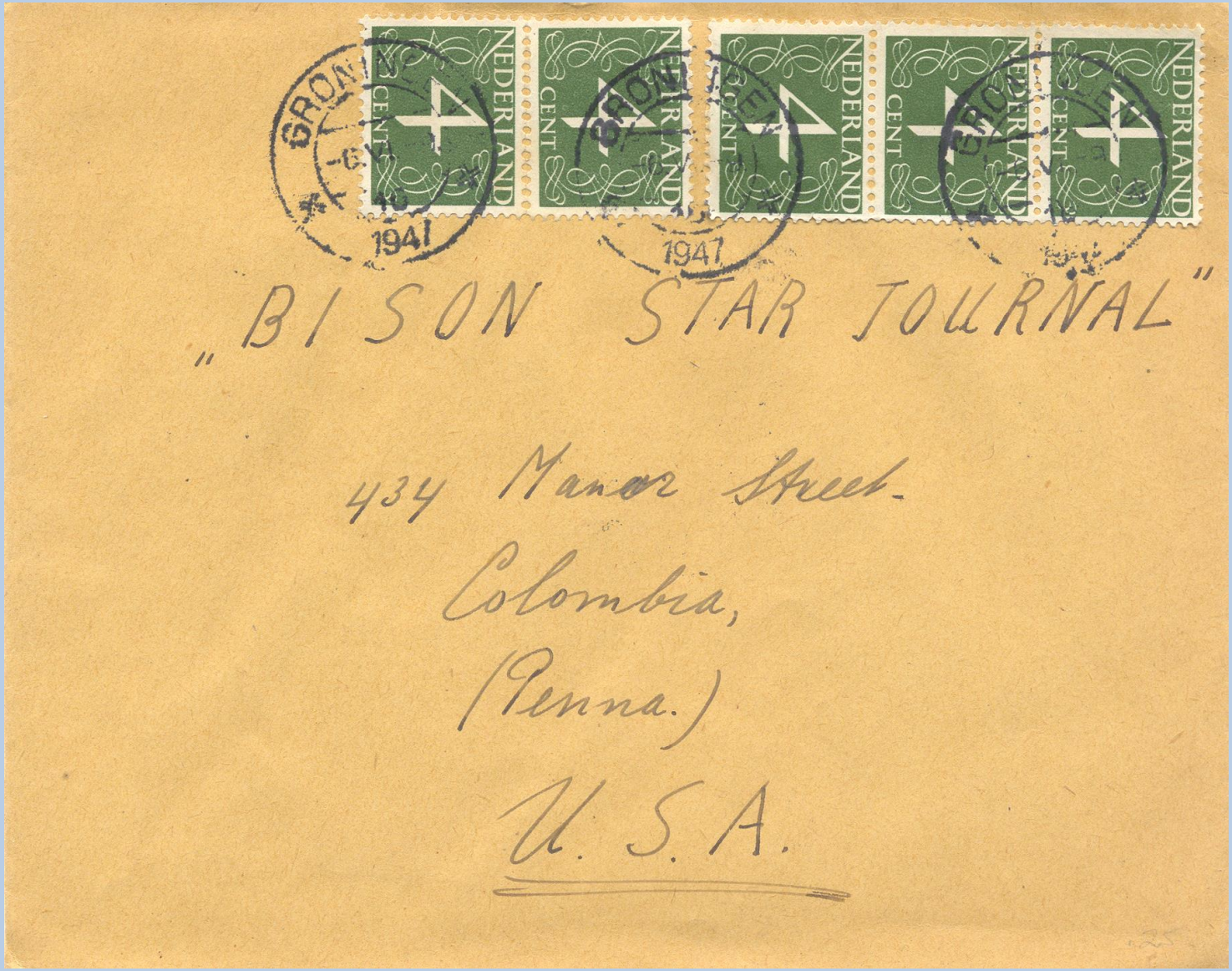

Bovenstaande brief werd gefrankeerd met 5x 4-centzegels op 6 juni 1947.

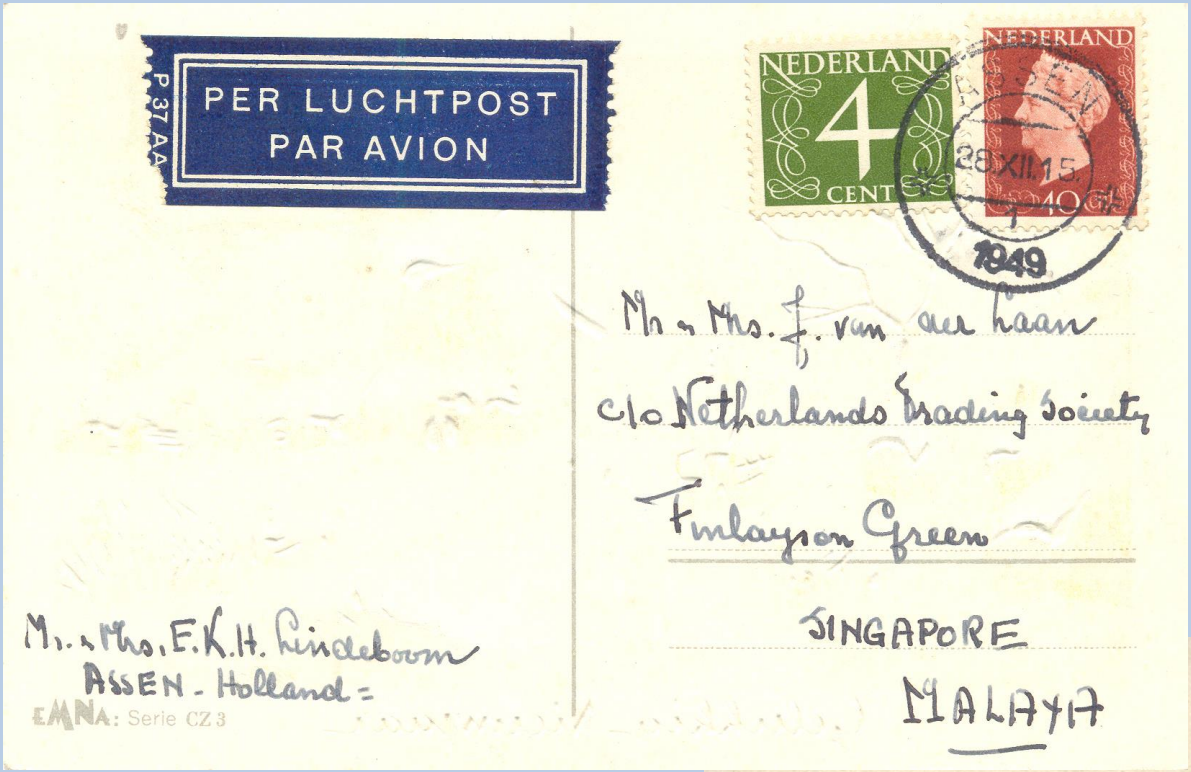

Hoewel het buitenlands drukwerktarief 4 cent bedroeg waren de kosten voor vervoer per luchtpost naar Maleisië 40 cent extra.

Juffrouw Torenbeek was beslist populair bij Tjaakje, die haar voor 4 cent in 1961 een prentbriefkaart kon zenden. Voor hetzelfde geld werd bovendien, toen juffrouw Torenbeek op vakantie in Schiermonnikoog was , de kaart daarheen doorgezonden.

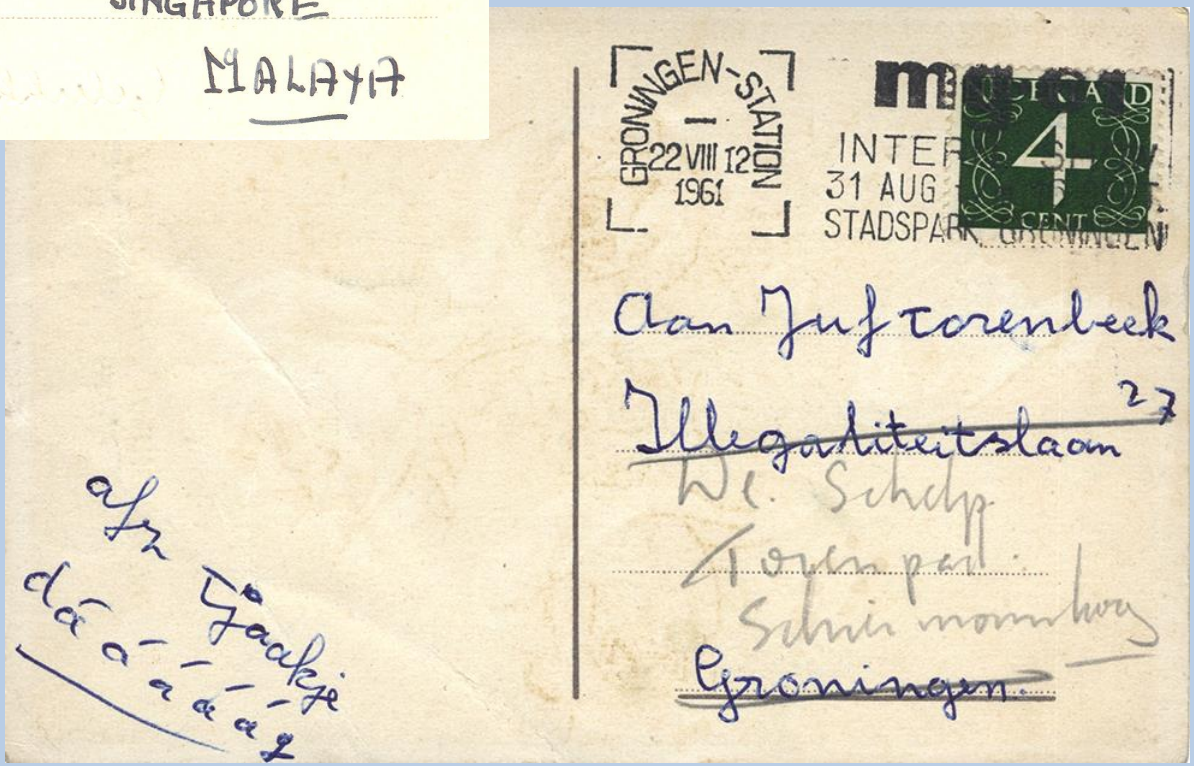

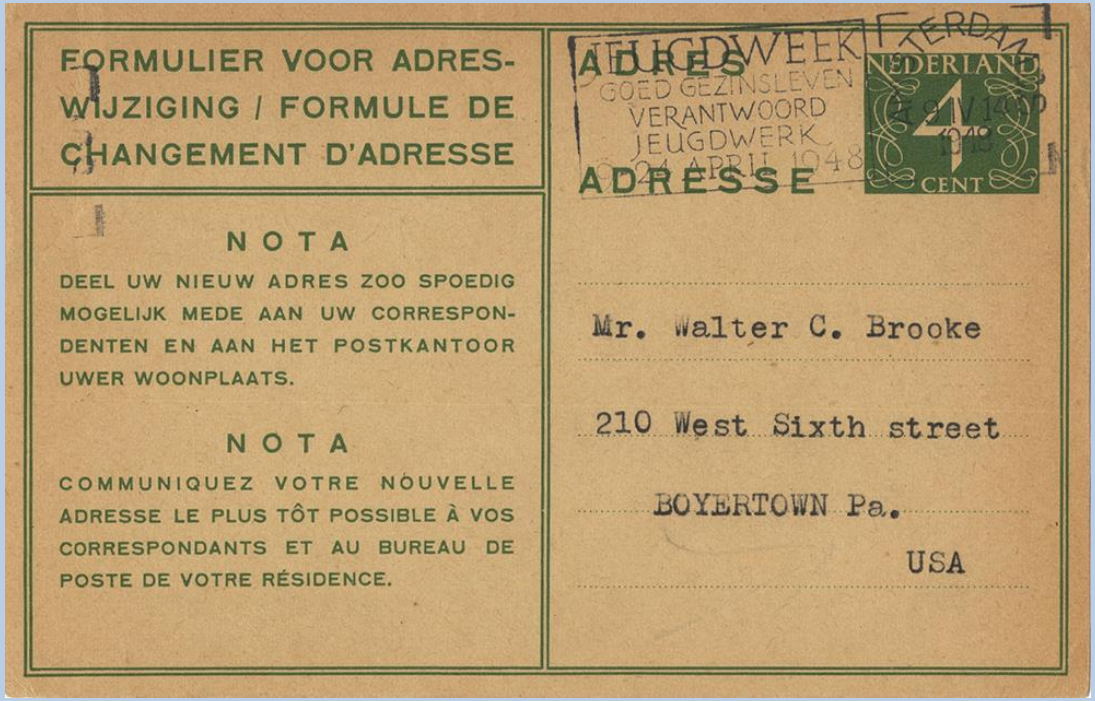

Meer dan 5 jaar (april 1948-1 juli 1953) waren de verhuiskaarten van 4 cent voor het buitenland verkrijgbaar, maar als zodanig gebruikt zijn ze schaars.
Het publiek maakte er nauwelijks gebruik van.

De verhuiskaart links is vroegst bekende datum nl. 9 april 1948. [febr, 2017]

Na 1 juli 1953 was het tarief voor buitenlandse verhuiskaarten 5 cent geworden, maar er waren nog meer dan 50.000 kaarten van 4 cent over die in Haarlem met 1-centzegels werden bijgeplakt. Deze kaarten waren drie jaar lang voldoende om aan de geringe vraag te voldoen.

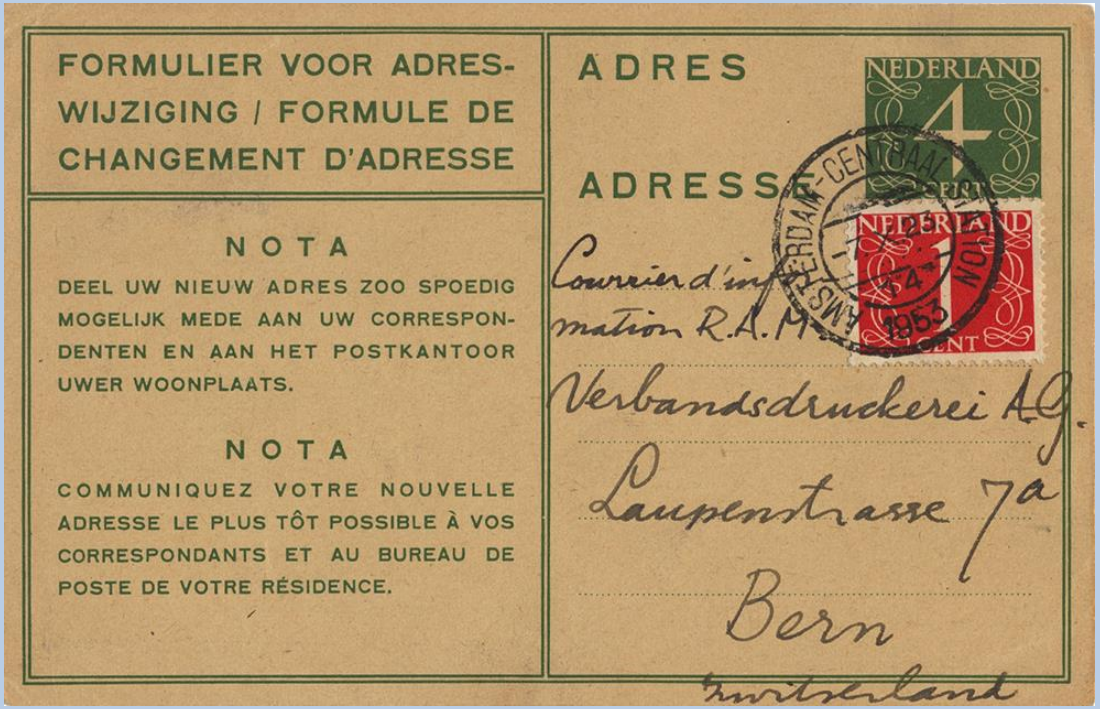

De 4-centverhuiskaart werd wel regelmatig gebruikt door filatelisten voor het verkrijgen van gelegenheidsstempelafdrukken en die te versturen naar bekenden in het buitenland. Hier betreft het de stempel ter gelegenheid van de “Reunion de Commissions Techniques du CCIF in Scheveningen van 21 april tot 12 mei 1949. Deze kaarten waren handiger dan zelf kaarten of enveloppen te organiseren en van frankeerzegels te voorzien.

Nadat op 1 april 1957 het drukwerktarief werd verhoogd van 2 naar 4 cent, kwamen ook de verhuiskaarten van 4 cent uit.

Onderstaande verhuiskaart is vroegst bekende datum nl. 13 maart 1964 [febr, 2017]

In Haarlem bij Joh. Enschedé waren er nog bijna een miljoen verhuiskaarten over, waardoor werd besloten om deze niet bij te plakken met 1-centzegel, maar de 1-centzegel erop te drukken. De kaarten kwamen medio maart 1964 aan de loketten.

De verkoop van de 5-centzegels wisselde sterk vanwege de almaar stijgende tarieven. Na de grote verkoop in 1964, toen 5 cent gedurende een half jaar het druk-werktarief was, werden de 5-centzegels vrijwel uitsluitend als bijplakzegels gebruikt.

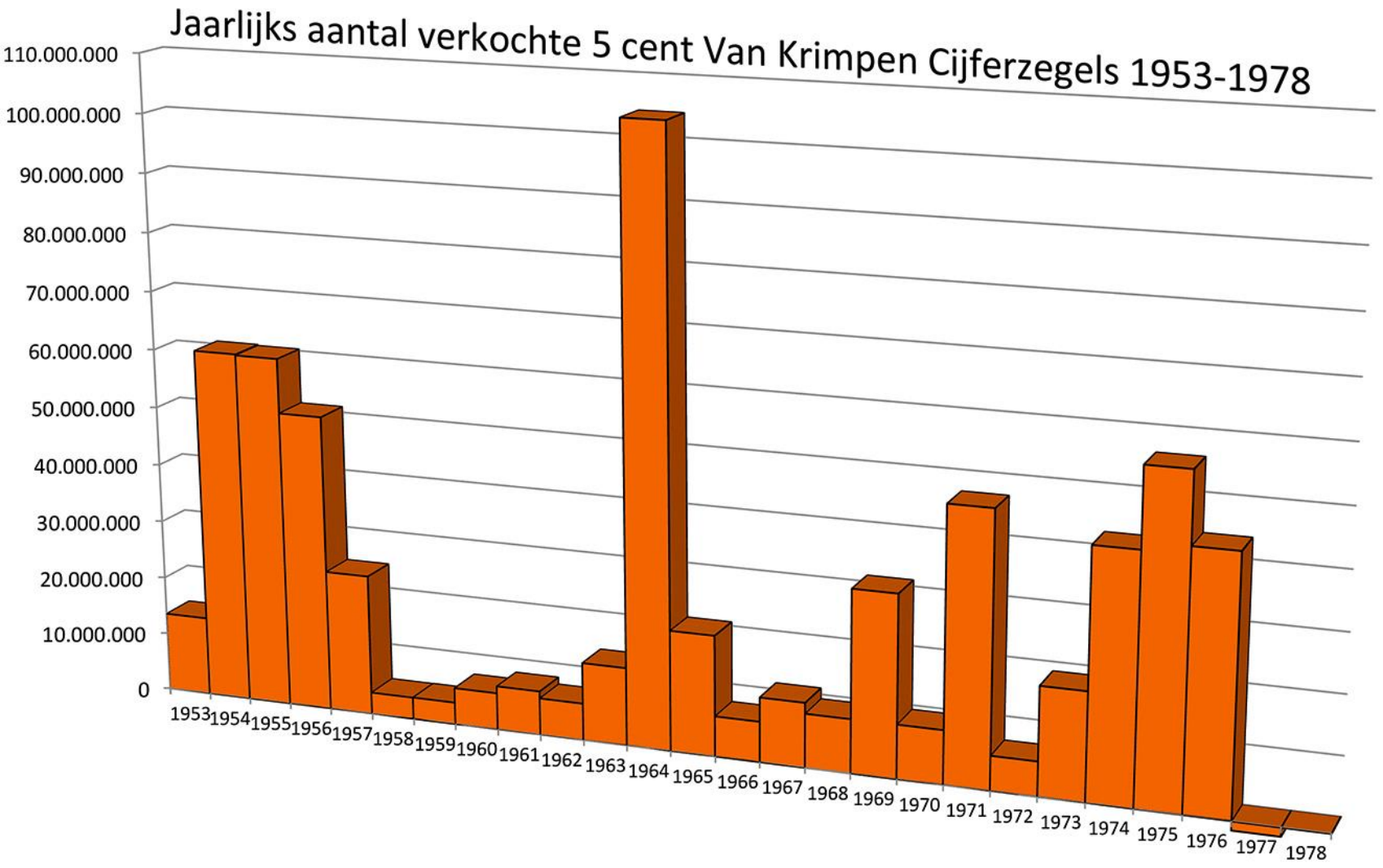

De jaren die een negatief aantal verkochte zegels laten zien, geven aan dat postkantoren 5-centzegels terugzonden naar de Controle in Haarlem.

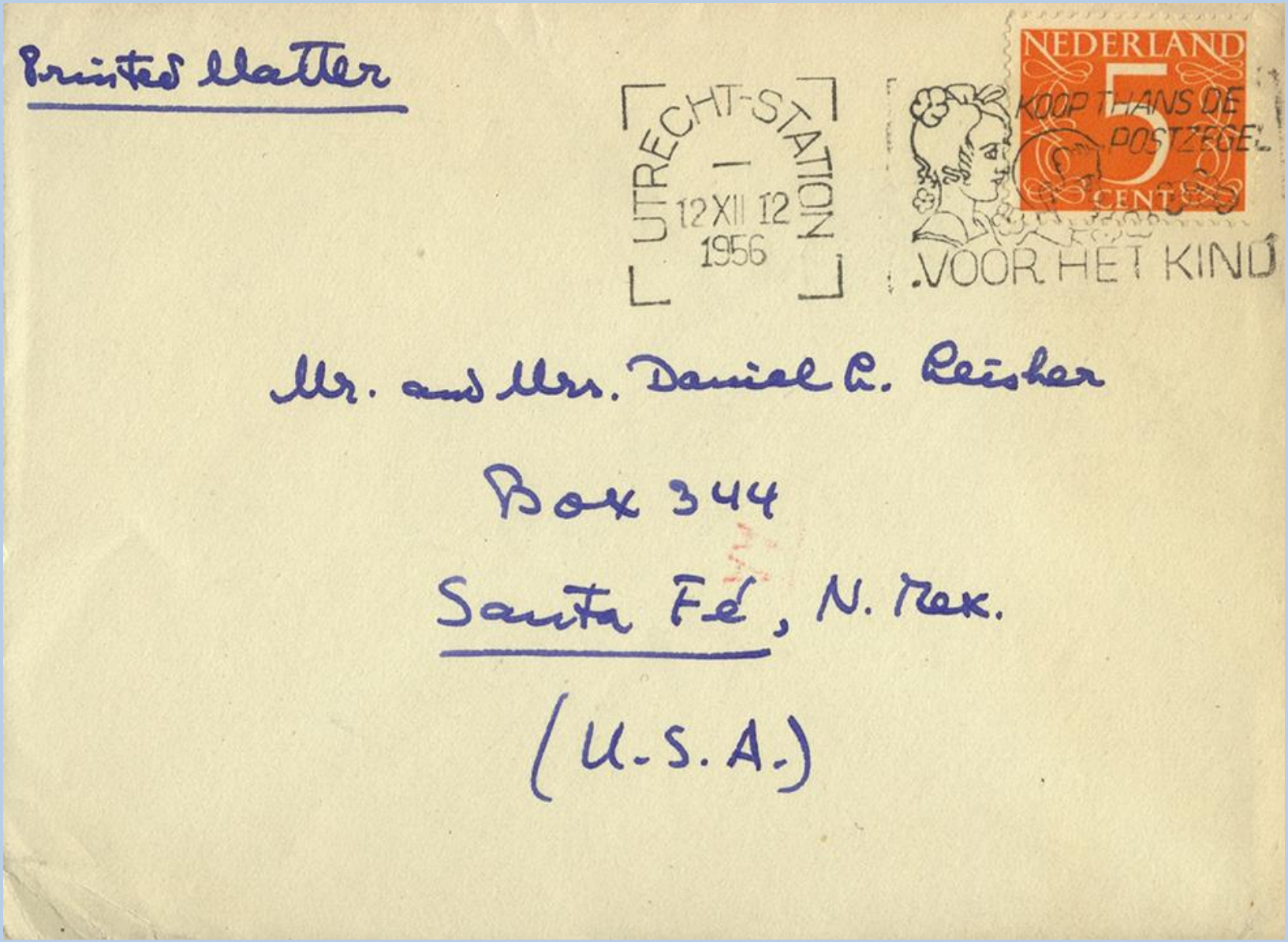

Van 1 juli 1953 tot 1 april 1957 was 5 cent het tarief voor drukwerk naar het buitenland

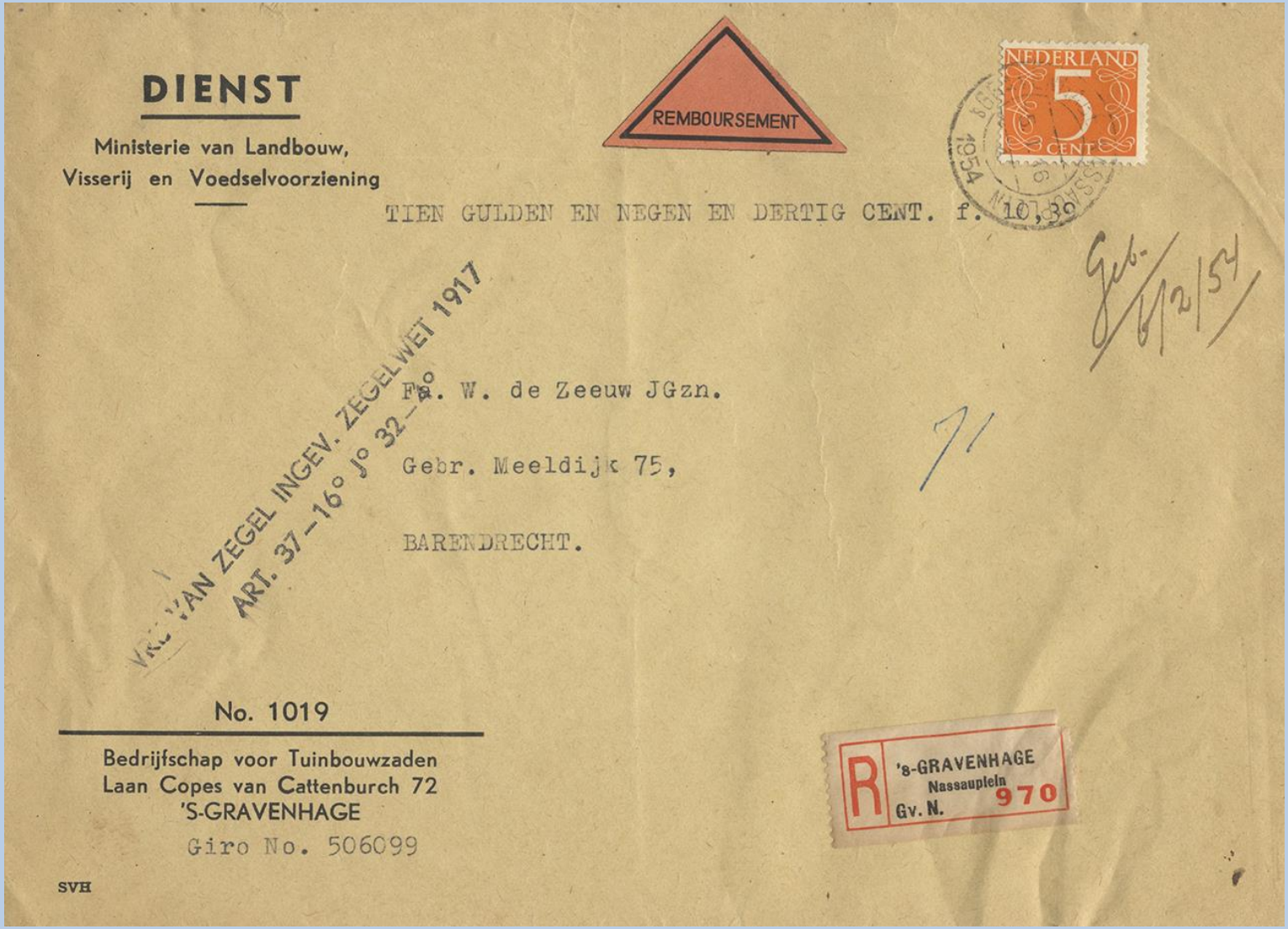

Voor binnenlandse rembourszendingen was van 1 november 1946 tot 1 januari 1956 het verrekeningsrecht 5 cent per 500 gulden. Het Ministerie van Landbouw. Visserij en Voedselvoorziening moest dit recht door middel van een frankeerzegel betalen, het port en het aantekenrecht viel onder “Dienst”stukken.

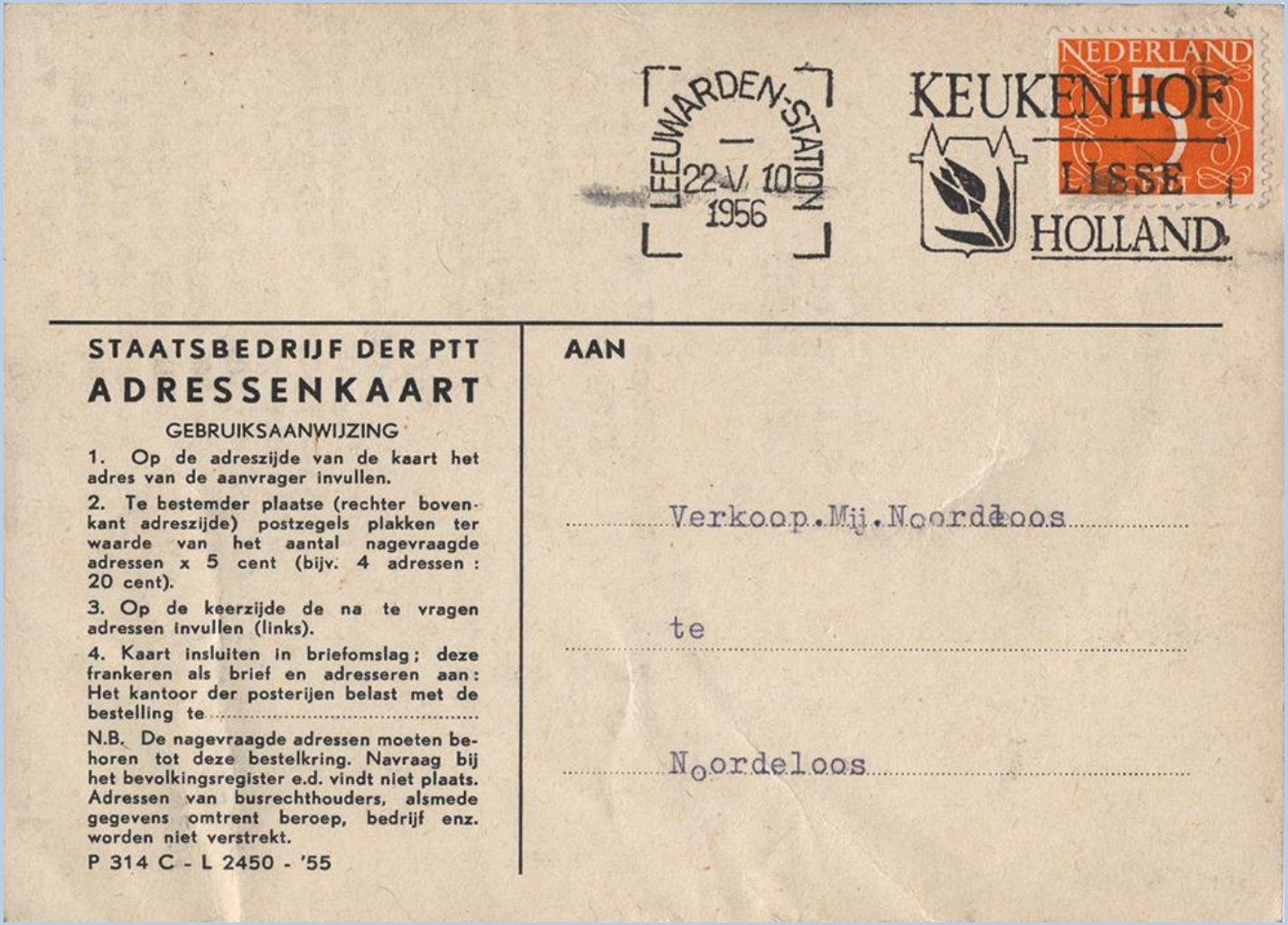

LEEUWARDEN-STATION
22 V 10
1956

NEDERLAND
5
KEUKENHOF
LISSE
HOLLAND

STAATSBEDRIJF DER PTT

ADRESSENKAART

GEBRUIKSAANWIJZING

1. Op de adreszijde van de kaart het adres van de aanvrager invullen.

2. Te bestemder plaatse (rechter bovenkant adreszijde) postzegels plakken ter waarde van het aantal nagevraagde adressen x 5 cent (bijv. 4 adressen : 20 cent).

3. Op de keerzijde de na te vragen adressen invullen (links).

4. Kaart insluiten in briefomslag; deze frankeren als brief en adresseren aan: Het kantoor der posterijen belast met de bestelling te .....

N.B. De nagevraagde adressen moeten behoren tot deze bestelkring. Navraag bij het bevolkingsregister e.d. vindt niet plaats. Adressen van busrechthouders, alsmede gegevens omtrent beroep, bedrijf enz. worden niet verstrekt.

P 314 C - L 2450 - '55

AAN

Verkoop.Mij.Noordeloos

te

Noordeloos

Indien men het adres van een bepaalde persoon of instelling niet kende in verband met verhuizing of anderszins kon het huidige adres opvragen bij de PTT voor 5 cent per adres, te voldoen door middel van frankeerzegels. De kaart zelf moest wel in een brief worden opgezonden aan de bestelkring waarin de persoon waarvan het adres werd opgevraagd zich zou moeten bevinden.

Op 1 januari 1964 werd stortingsrecht van de postcheque- en Girodienst verhoogd van 15 naar 20 cent. De formulieren moesten dus opgewaardeerd worden, waarvoor de 5-centzegels werden gebruikt, zoals op dit formulier gebruikt op 26 februari 1964.

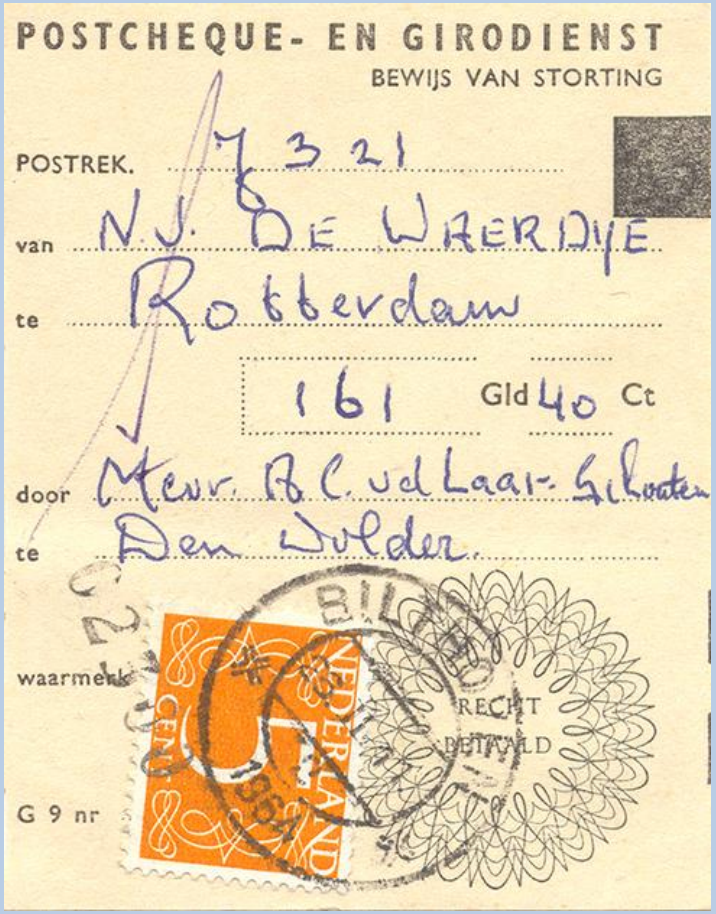
POSTCHEQUE- EN GIRODIENST
BEWIJS VAN STORTING
POSTREK. 7321
van N.V. DE WIERDIJE
te Rotterdam
161 Gld 40 Ct
door Mevr. R.C. v.d. Laar-Gilbert
te Den Helder
waarmerk
G 9 nr
NEDERLAND 5 CENT
RECHT BETAALD

POSTCHEQUE- EN GIRODIENST
BEWIJS VAN STORTING
POSTREK. 328702
van Grmb. Moordermeer
te Rijnsburg
/30 Gld /5 Ct
door F. Warmenhoven
te Katwijk
NEDERLAND 5 CENT
RECHT 20 CENT BETAALD
G 9 nr
G 8 c

Nadat op 1 februari 1965 opnieuw een tariefsverhoging had plaatsgevonden, nu van 20 naar 25 cent, was op 26 augustus 1965 de 5-centzegel nodig om de bij het publiek in bezit zijnde 20 cent formulieren toch nog te kunnen gebruiken.

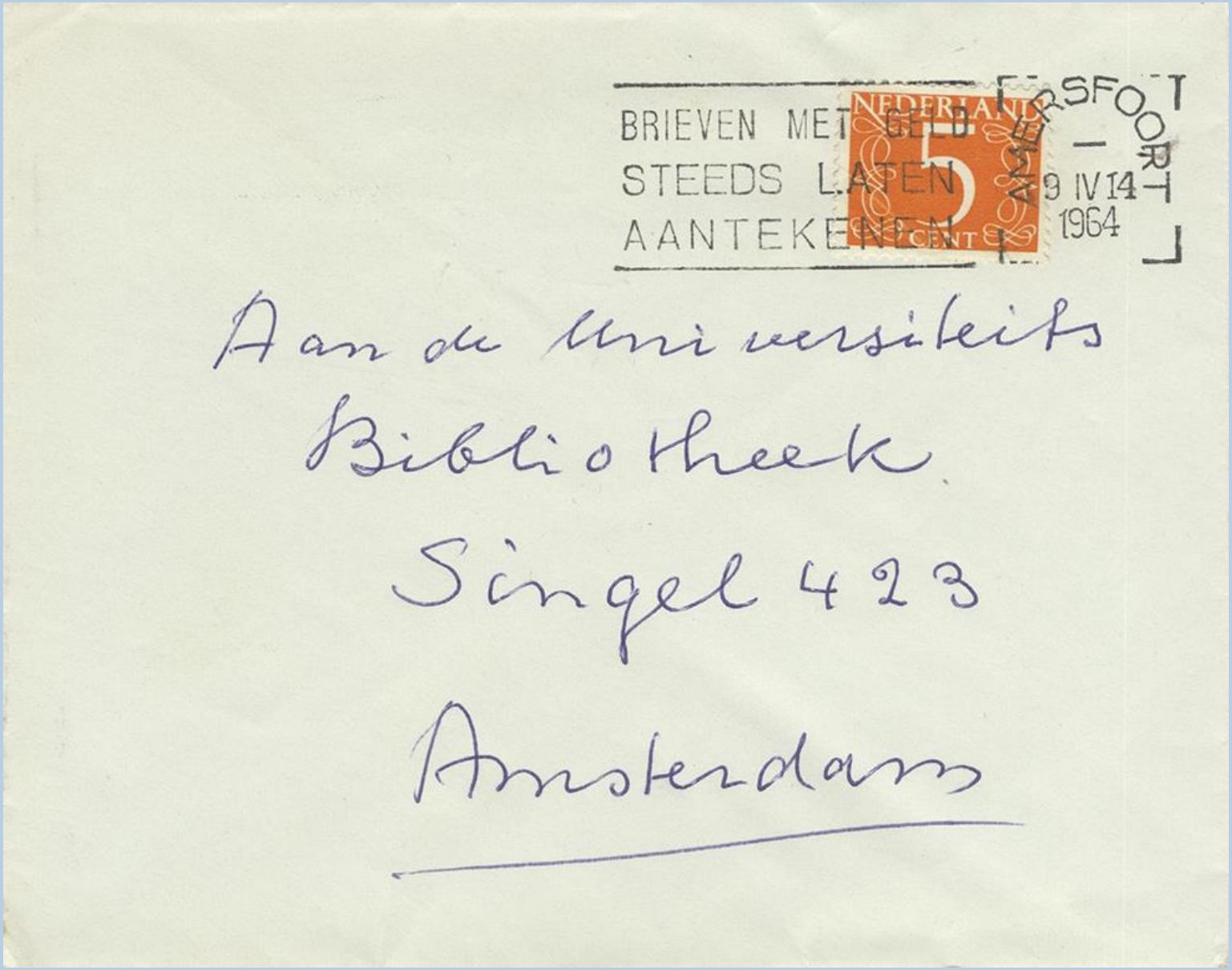

De hoogste aantallen 5-centzegels Van Krimpen zijn gebruikt in de eerste helft van 1964, toen 5 cent het binnenlands drukwerktarief was.

In 1955 kostte een brief tussen de 15 en 20 gram naar de Verenigde Staten 25 cent port en viermaal 10 cent luchtrecht. Een frankeerzegel van 65 cent bestond niet, zodat de 5 cent als bijplakwaarde ook hier uitkomst bracht.

In 1955 kostte een luchtpostbrief tot en met 5 gram naar Ecuador 55 cent, bestaande uit 25 cent port en 30 cent luchtrecht.
Een frankeerzegel van 55 cent bestond niet, zodat er de 5 cent als bijplakwaarde werd gebruikt.

Brief per luchtpost naar Nederlands-Indië (Indonesië, Nederlands Nieuw-Guinea)

Rouwbrief (10-15 gram) naar voormalig Nederlands-Indië verzonden op 21 mei 1955.
Tarief was 45 cent tot 10 gram, plus 30 cent voor elke 5 gram meer.
Deze brief is gefrankeerd met 15 zegels van 5 cent. Totaal 75 cent.

Toen op 1 april 1957 het buitenlands brieftarief werd verhoogd van 15 naar 20 cent moest 12 augustus dat jaar 5 cent port worden bijbetaald.

Tarief was 20 cent van 1 april 1957 tot 1 juli 1964.

Op 1 september 1972 werd het buitenlands briefkaarttarief verhoogd tot 35 cent, zodat briefkaarten van 30 cent met 5 cent bijgefrankeerd werden.

In 1967 kostte een briefkaart naar Oostenrijk geen 20, maar 25 cent.
Ook de antwoordkaart werd uiteraard met 5 cent bijgefrankeerd.

Door de sterke inflatie in de periode 1965-1980 vonden regelmatig tariefsverhogingen plaats, vanaf 1969 altijd met 5 cent per keer, zodat de cijferzegel van 5 cent van groot nut was.

Door de continue tariefsverhogingen werd de 5-centzegel Van Krimpen in liefst zeven automaatboekjes opgenomen. Dat was handig want na een tariefsverhoging op 1 september 1972 kon op 4 september mooi gebruikt gemaakt worden van de 5-centboekjeszegel om de brief toch juist te frankeren.

Aangetekende brief (10-15 gram) verzonden per luchtpost naar Amerika, 8 mei 1972. Luchtposttarief is 40+3x20 cent (40+20 ct per 5 gr.), voldaan met gehele inhoud van een automaatboekje. Aantekenrecht 175 cent. Totaal 275 cent.

In dienstorder 339 van 24 mei 1956 werd een nieuwe verhuiskaart van 5 cent voor het internationaal gebruik aangekondigd. *”In de loop van de maand juli 1956 zal de clr-* [controleur te Haarlem] *ter voldoening aan ingezonden aanvragen exemplaren van de nieuwe uitgifte verstrekken. Tot verkoop van de nieuwe exemplaren behoort eerst te woorden overgegaan als de voorraad van het huidige formulier is uitgeput, tenzij de aankoop geschiedt met filatelistische doeleinden.”*

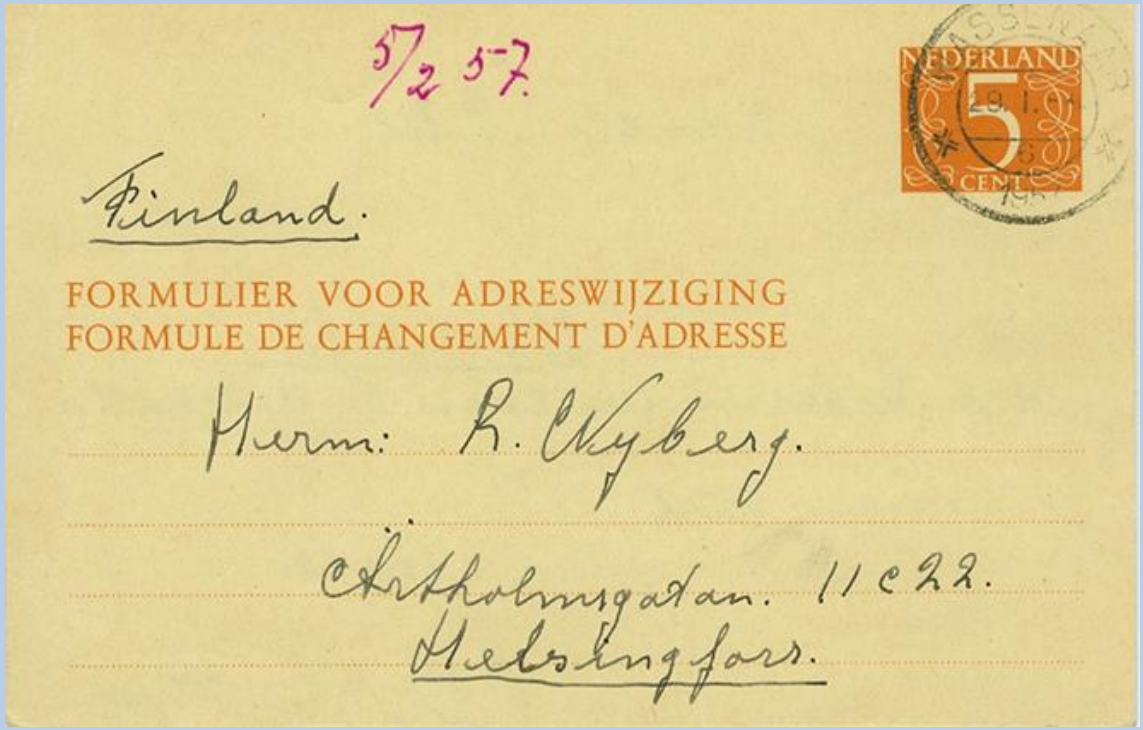

Nadat in juli 1956 de nieuwe verhuiskaarten van 5 cent voor het buitenlands postverkeer aan de loketten waren gekomen, konden deze als zodanig maar tot 1 april 1957 worden gebruikt, omdat toen het buitenlands drukwerktarief werd verhoogd tot 6 cent. In deze periode gebruikte kaarten, zoals deze van 29 januari 1957, behoren tot de lastigste postwaardestukken van Nederland

De laatste dag!

In dienstorder 163 van 15 maart 1957 wordt aangekondigd.
”Wijziging posttarieven binnenlands en buitenlands verkeer.”
Hierin wordt de verhoging van de verhuiskaart vermeld, per 1 april a.s. 6 cent.

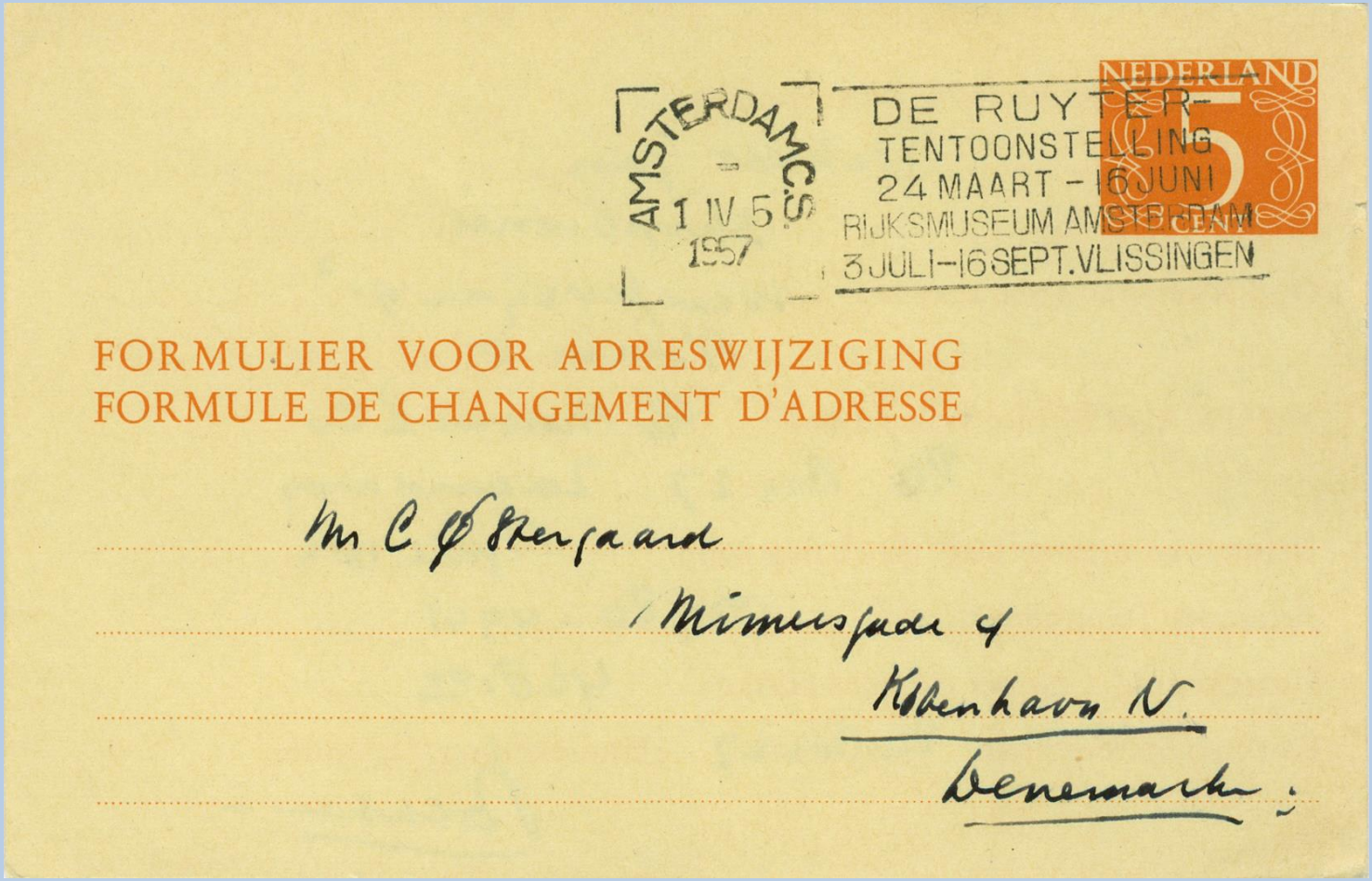

Bovenstaande kaart is op 31 maart 1957 in de brievenbus geworpen
en de volgende dag 1 april vroeg gestempeld , zie uurkarakter 5 .

Tarief van 1 april 1957 tot 1 januari 1964

Minder lastig dan de niet bijgefrankeerde verhuiskaarten zijn de 5-centkaarten met een 1-centzegel. Deze hebben drie jaar dienst gedaan tot de uitgifte van de 6-centkaart, zoals deze kaart van 30 september 1959 naar Düsseldorf, Duitsland.

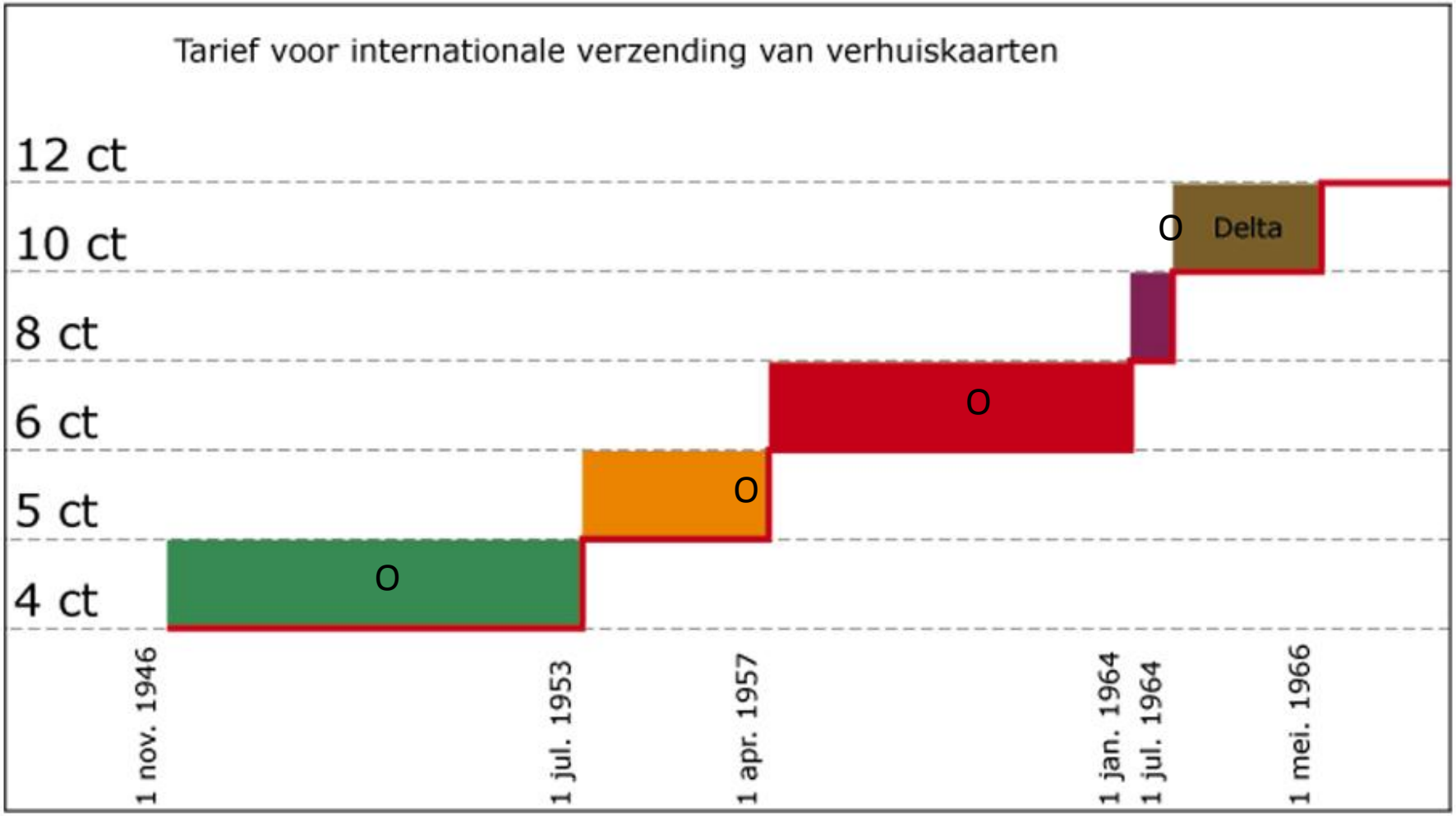

	TARIEF		VERHUISKAART	
	INGAANDE	TOT	AFGELEVERD	VROEGSTE DATUM
4 cent	1 nov. 1946	1 jul. 1953	04-02-1948	09-04-1948
5 cent	1 jul. 1953	1 apr. 1957	01-05-1956	19-07-1956
6 cent	1 apr. 1957	1 jan. 1964	05-01-1960	16-01-1961
8 cent	1 jan. 1964	1 jul. 1964	-	-
10 cent	1 jul. 1964	1 mei 1966	08-06-1964	24-07-1964

O = afgeleverd

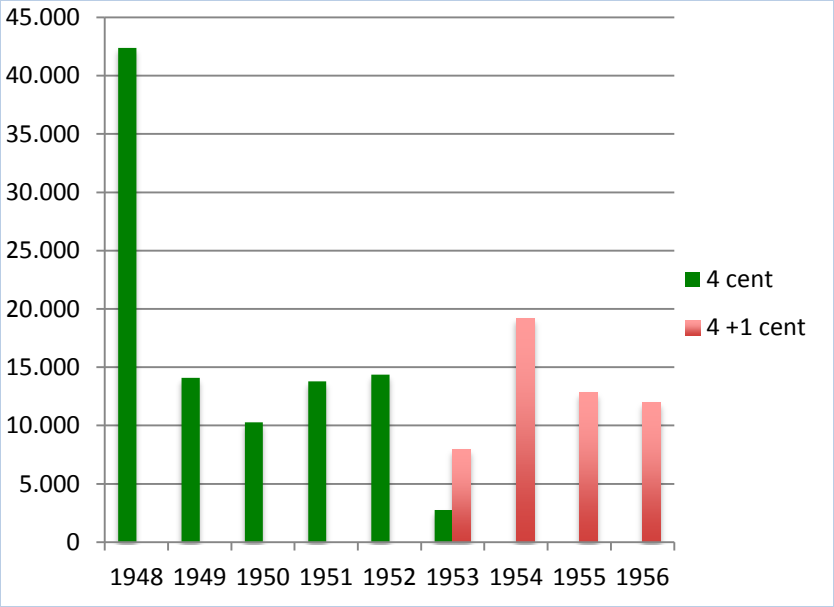

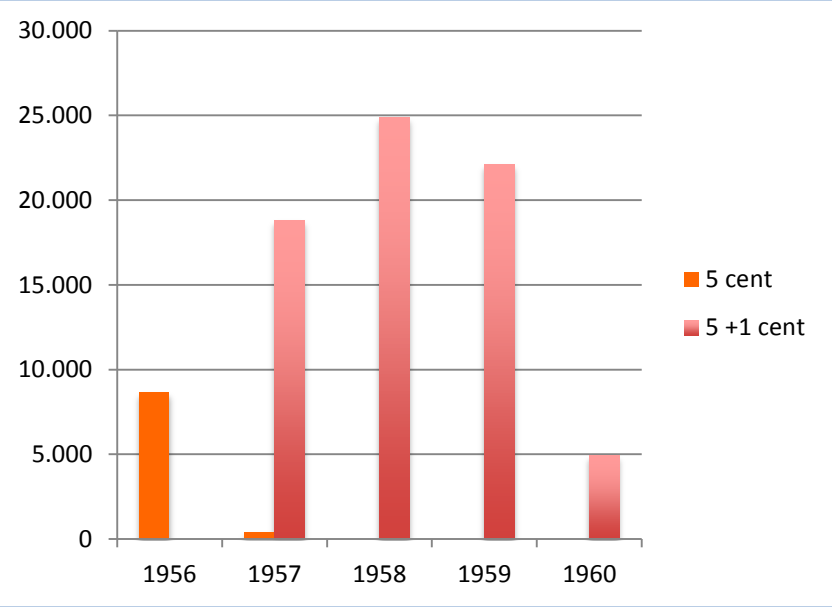

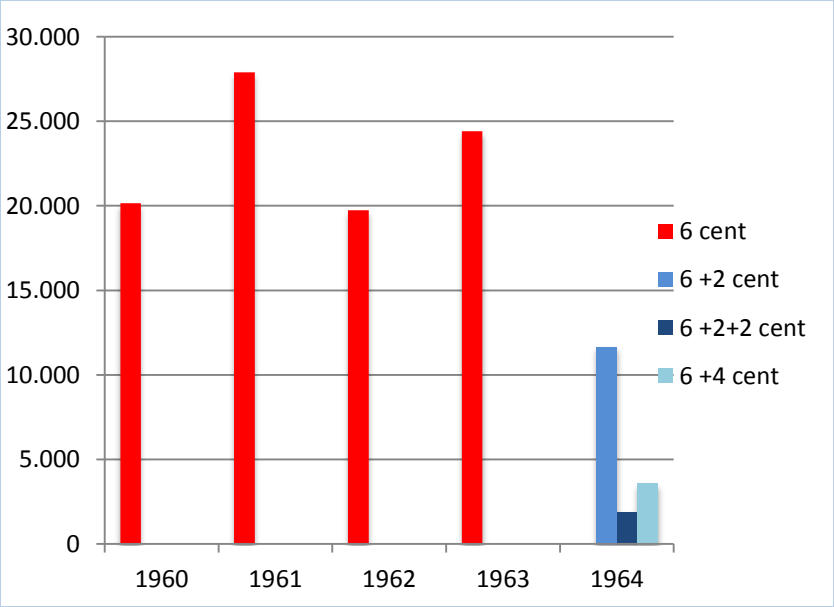

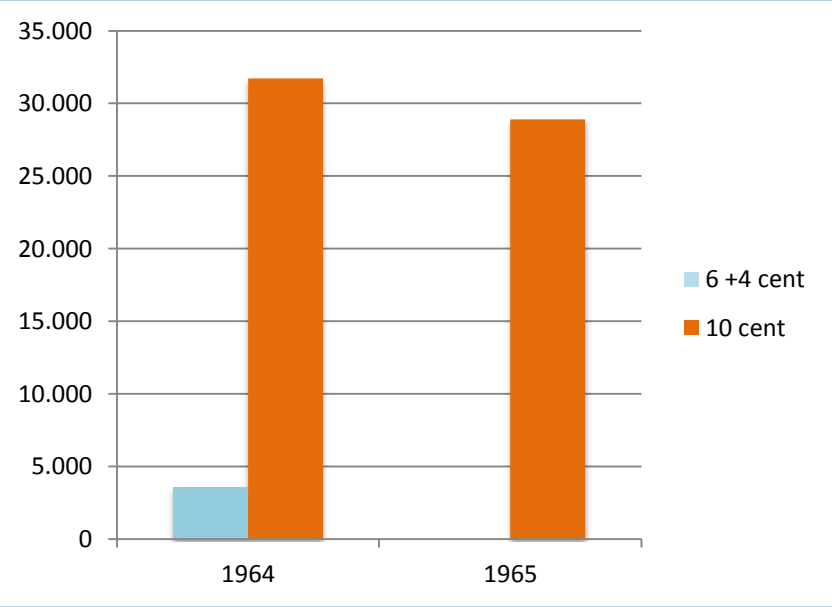

De 4 cent en 10 cent in 1964-1965 zijn van de emissie Landschap , Koeltoren- en Deltazegels.

Tarief voor binnenlands verkeer voor slechts 6 maanden, van 1 januari tot 1 juli 1964.

Gedurende de eerste helft van 1964 was het binnenlands drukwerktarief 5 cent, dus ook het tarief voor binnenlandse verhuiskaart verzonden op 24 maart 1964.

Deze verhuiskaart is verzonden op 25 juni 1964. Een week later had 7 cent betaald moeten worden voor eenzelfde verhuiskaart.

Op 24 juni 1976 werden de Cijferzegels Van Krimpen vervangen door de Cijferzegels van Wim Crouwel. Door de enorme inflatie in de periode 1957-1976 was de 5 cent de enige waarde die echt vervangen werd, alle andere Crouwelzegels bestonden uit twee cijfers.

Aanvankelijk was de vraag naar de 6-centzegels beperkt, maar nadat op 1 april 1957 het buitenlands drukwerktarief werd verhoogd van 5 naar 6 cent, werd de vraag aanzienlijk hoger.

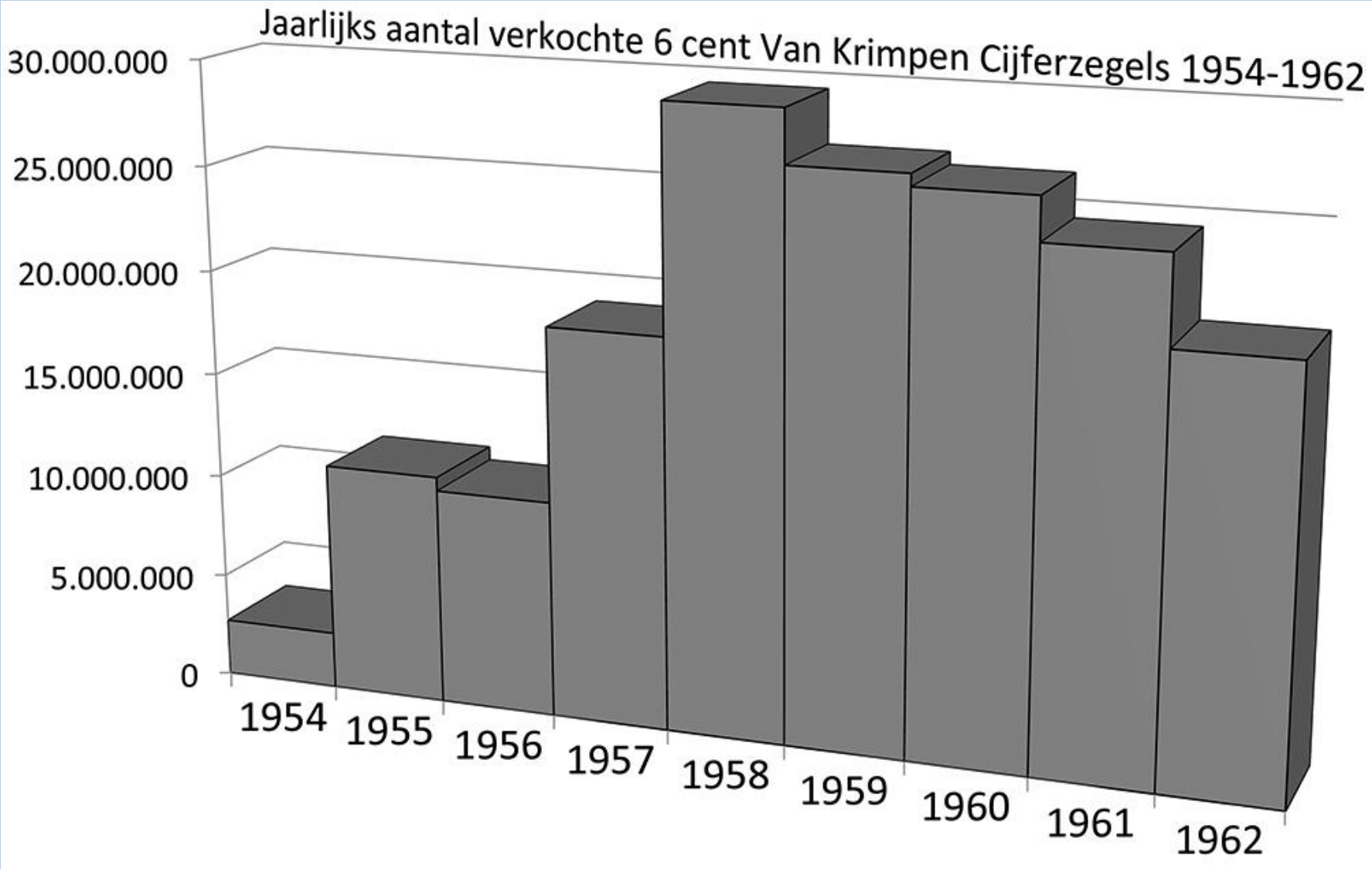

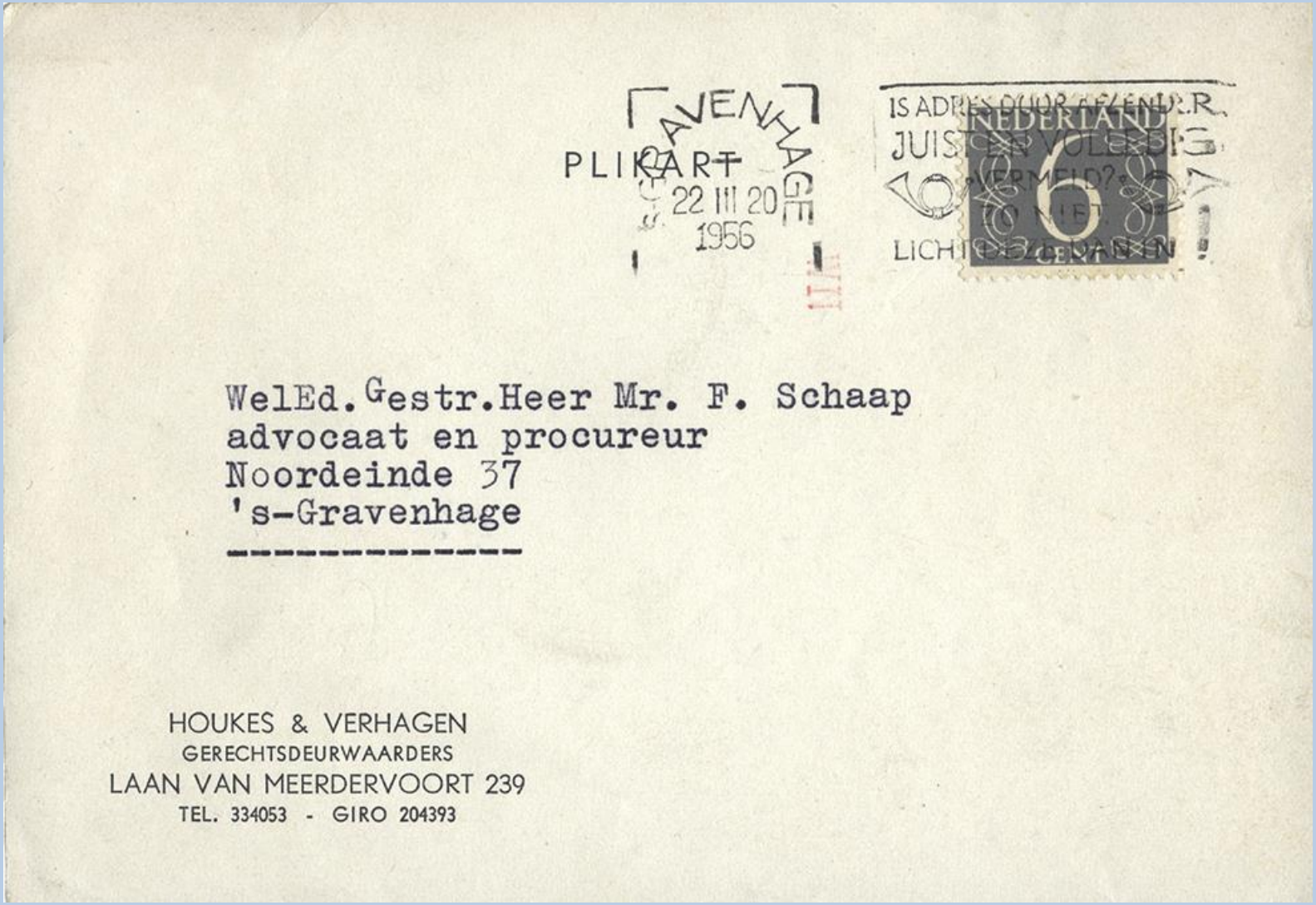

Voor lokale briefkaarten werden meestal de aan de postloketten aanwezige briefkaarten voorzien van een afdruk van een Koninginnezegel gebruikt.
De 6-centzegel was er indien men echter zelf een zegel op zo'n briefkaart moest aanbrengen, zoals bij deze "Plikart" uit Den Haag.

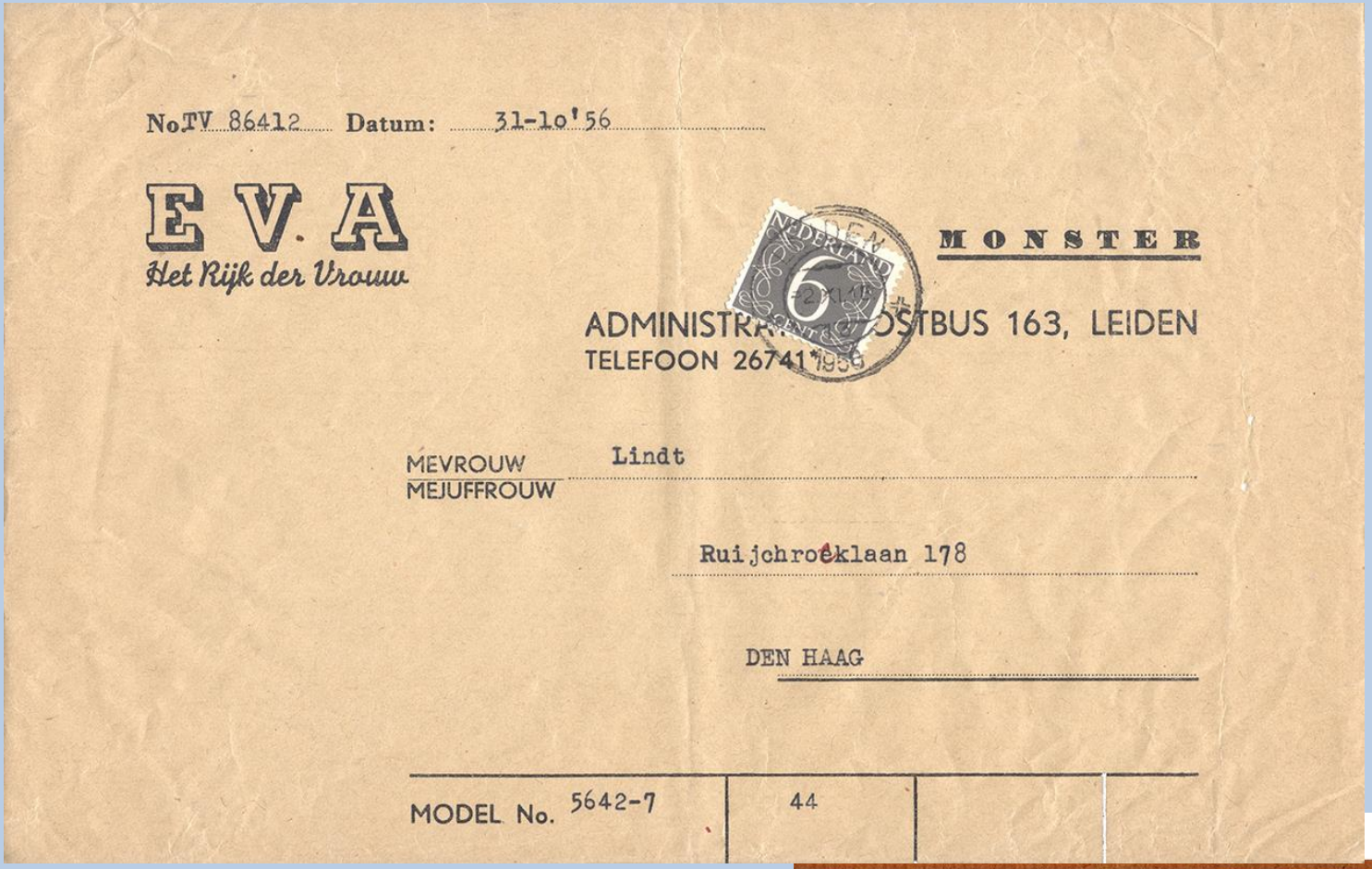

No.TV 86412 Datum: 31-10'56

E V. A
Het Rijk der Vrouw

MONSTER

ADMINISTRATIE POSTBUS 163, LEIDEN
TELEFOON 26741*1956

MEVROUW Lindt
MEJUFFROUW

Ruijchroeklaan 178

DEN HAAG

MODEL No. 5642-7	44		

Vanaf 1 juni 1953 tot 1 april 1957 was het tarief 3 ct per 50 gram, met een minimum van 6 cent.

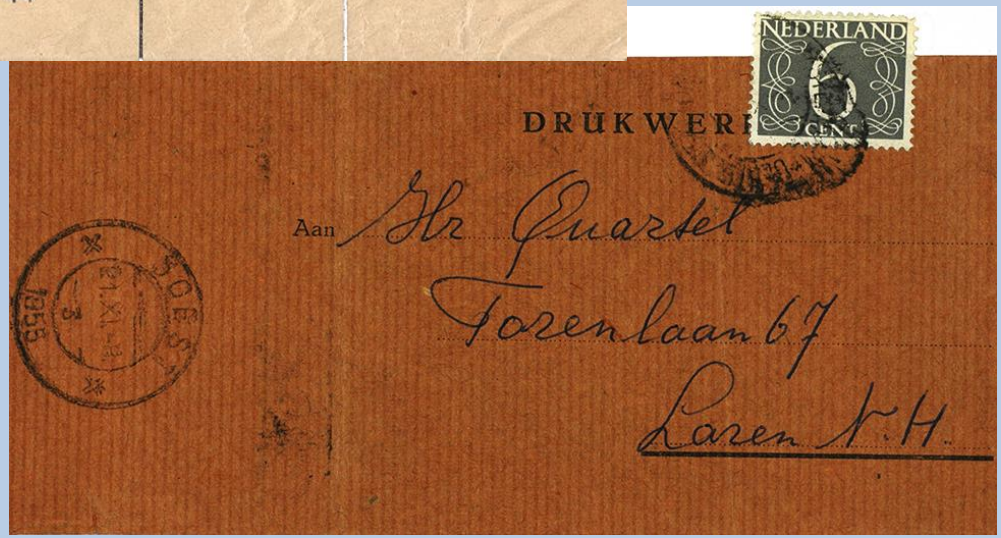

DRUKWERK

Aan Hr Quartel
Torenlaan 67
Laren N.H.

Het tarief voor binnenlands drukwerk tussen de 100 en 150 gram (derde gewichtsklasse) bedroeg van 1 november 1953 tot en met 1 april 1957 3x 2 cent is 6 cent.

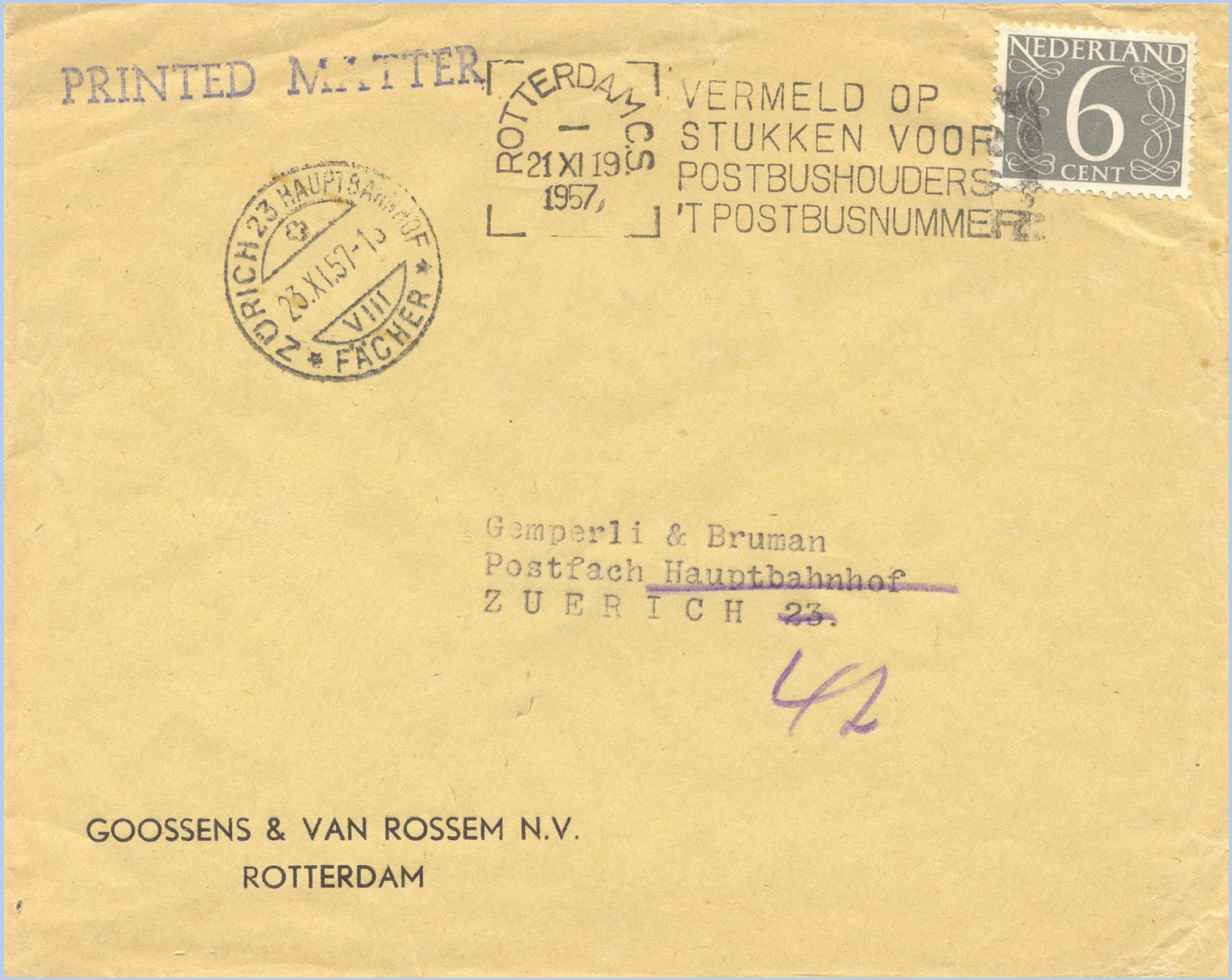

In de periode 1 april 1957 tot 1 januari 1964 was 6 cent het tarief voor buitenlands drukwerk, zoals bij deze envelop van Rotterdam naar Zürich.

Tarief van 1 april 1957 tot 1 januari 1964.

Hoewel de 6-centverhuiskaarten gedurende ruim drie jaar dienst gedaan hebben, zoals deze drie verhuiskaarten, resp. verzonden op 2 augustus 1962, 25 juni 1963 en 19 september 1963 zijn deze als zodanig gebruikt vrij schaars.
Het publiek maakte er nauwelijks gebruik van.

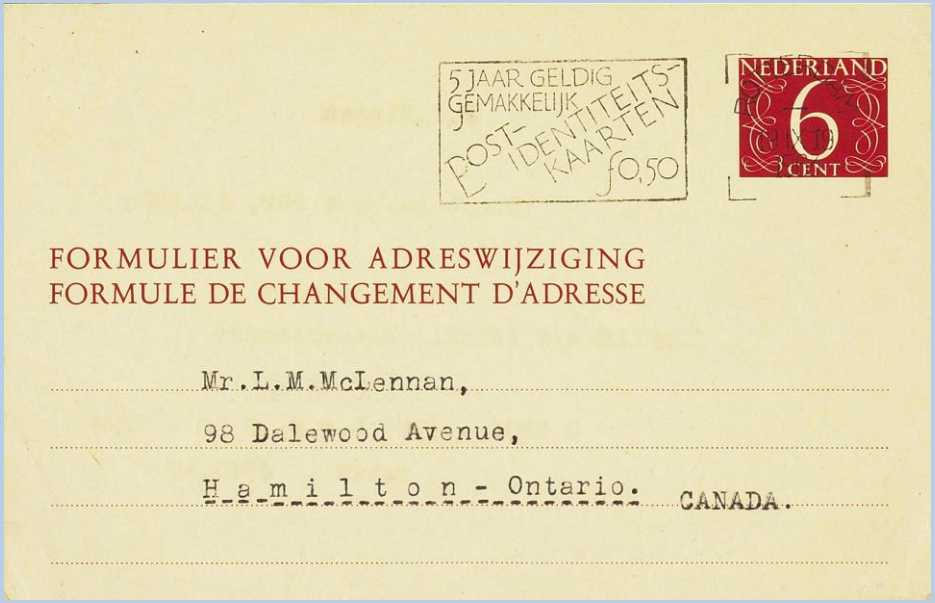

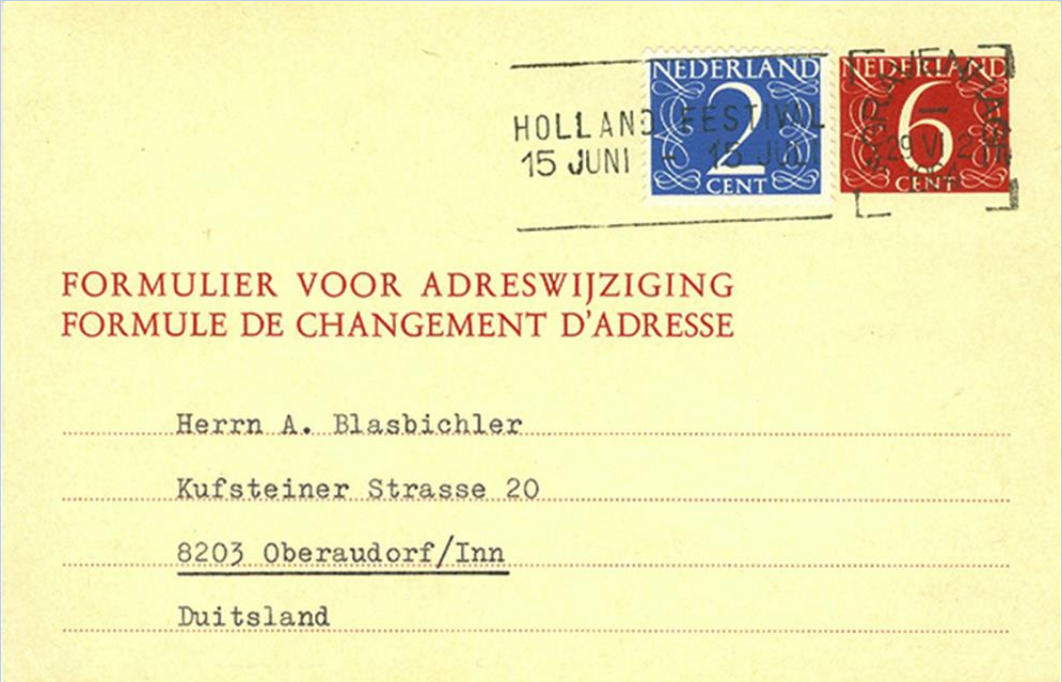

Nadat op 1 januari 1964 het buitenlands drukwerktarief werd verhoogd naar 8 cent, kwam het bijplakken weer aan de orde. Er werden 11.660 kaarten van een 2-centzegel voorzien, zoals deze kaart, verzonden op 29 juni 1964 naar Duitsland.

Toen op 1 juli 1964 het buitenlands drukwerktarief opnieuw werd verhoogd, nu tot 10 cent, was men in Haarlem nog aan het bijplakken van 6-centkaarten met 2-centzegels. Men ging toen over de reeds bijgeplakte kaarten (1.900 stuks) van een tweede 2-centzegel te voorzien, zodat het vereiste bedrag van 10 cent werd bereikt.

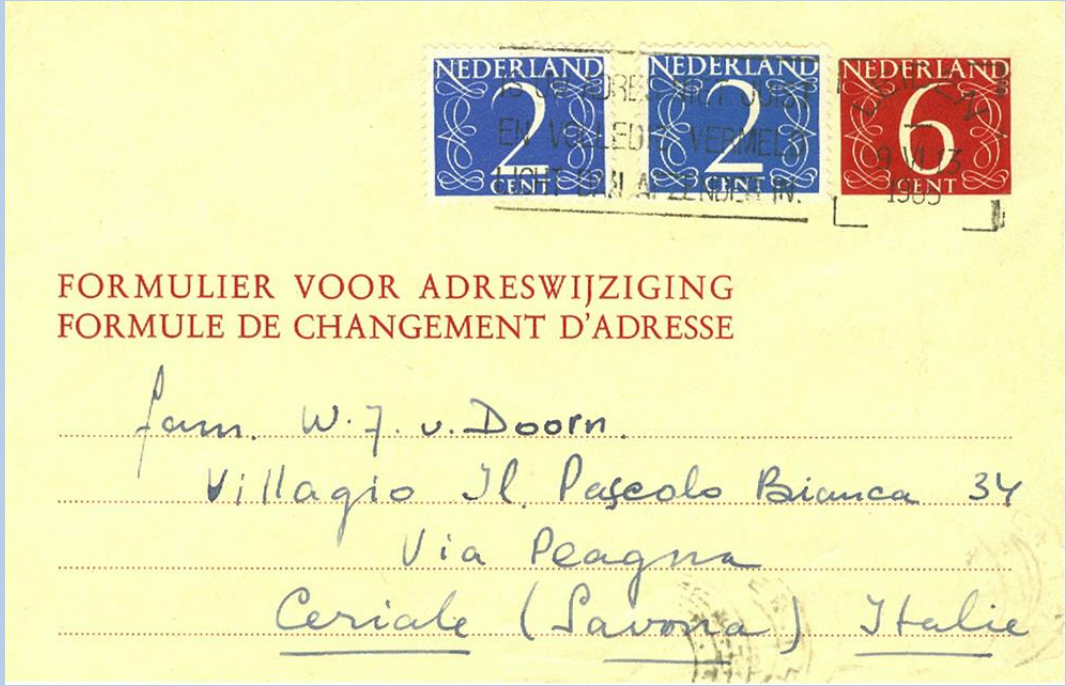

Op het moment van de tariefsverhoging voor buitenlands drukwerk van 8 naar 10 cent was men nog steeds bezig om de 6-centkaarten bij te plakken tot 8-centkaarten.
De nog resterende 3.594 kaarten werden daarom van een 4-centzegel voorzien, opdat moment de 4-centlandschapzegel.

Het tarief voor verzending naar het buitenland is 10 cent van 1 juli 1964 tot 1 mei 1966 en 12 cent van 1 mei 1966 tot 1 februari 1971. Het tarief voor het binnenlands verkeer is 10 cent van 1 mei 1966 tot 1 februari 1967 en daarna 12 cent tot 1 februari 1971.

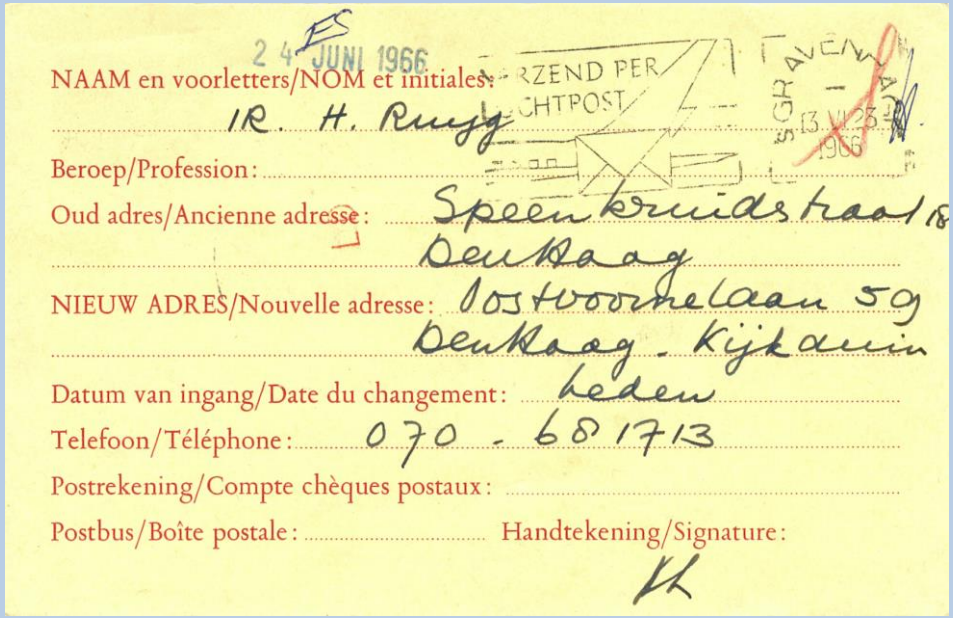

Verhuiskaart op 13 juni 1966 verzonden naar ‘s-Gravenhage.

Vanaf 1 februari 1967 tot 1 april 1976 is er geen verschil tussen het binnenlands- en buitenlands verkeer.

Niet goed te begrijpen was dat PTT postbewijzen bleven uitgeven en deze van een nieuwe zegelafdruk te voorzien. Nadat het postbewijstarief van 6 cent per 1 juli 1953 niet wijzigde, maar daardoor wel onder de categorie lage zegelwaarden viel, kwam in 1954 deze nieuwe postbewijzen aan de loketten. In totaal zijn er 20.577 van deze postbewijzen verkocht.

De vroegst bekende datum is 20 juni 1954 (boven).

Toen eindelijk werd besloten de postbewijzen, waarvan nauwelijks gebruik gemaakt werd, in te trekken, gebeurde dat vanaf 23 oktober 1955, zodat 22 oktober de laatste dag van verkoop was (onder).

Vanaf 1 juli 1953 was het tarief voor interlokale briefkaarten 7 cent.

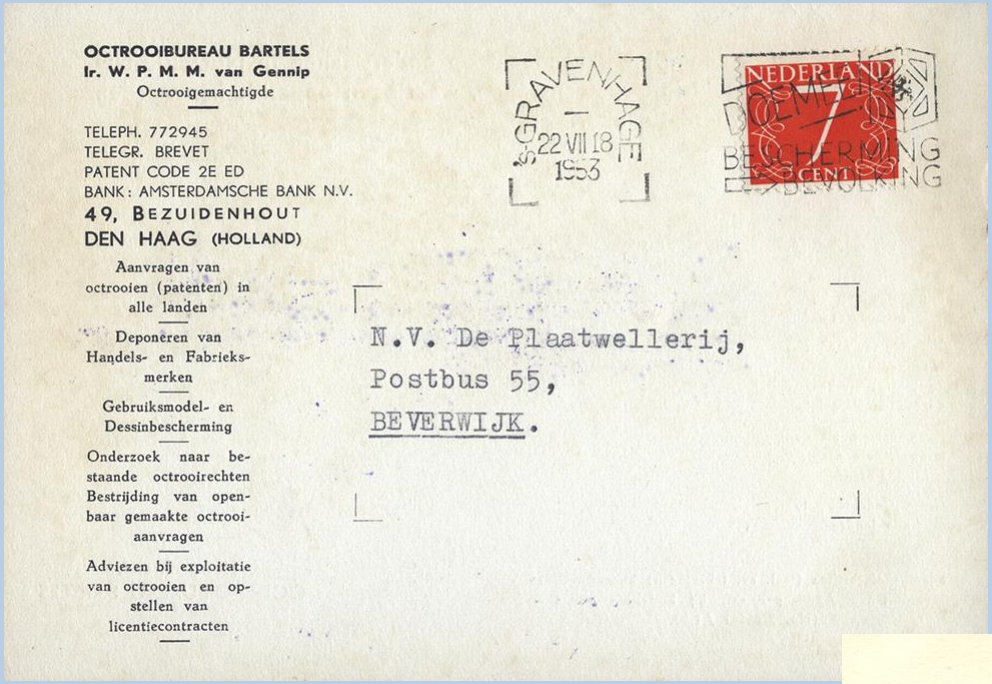

Briefkaart verzonden op 22 juli 1953 naar Beverwijk.

Briefkaart verzonden op 13 maart 1954 naar Hoorn.

Briefkaart verzonden op 17 januari 1955 naar Vorden.

Het briefkaarttarief was van 1 juli 1953 tot 1 november 1957, 7 cent.

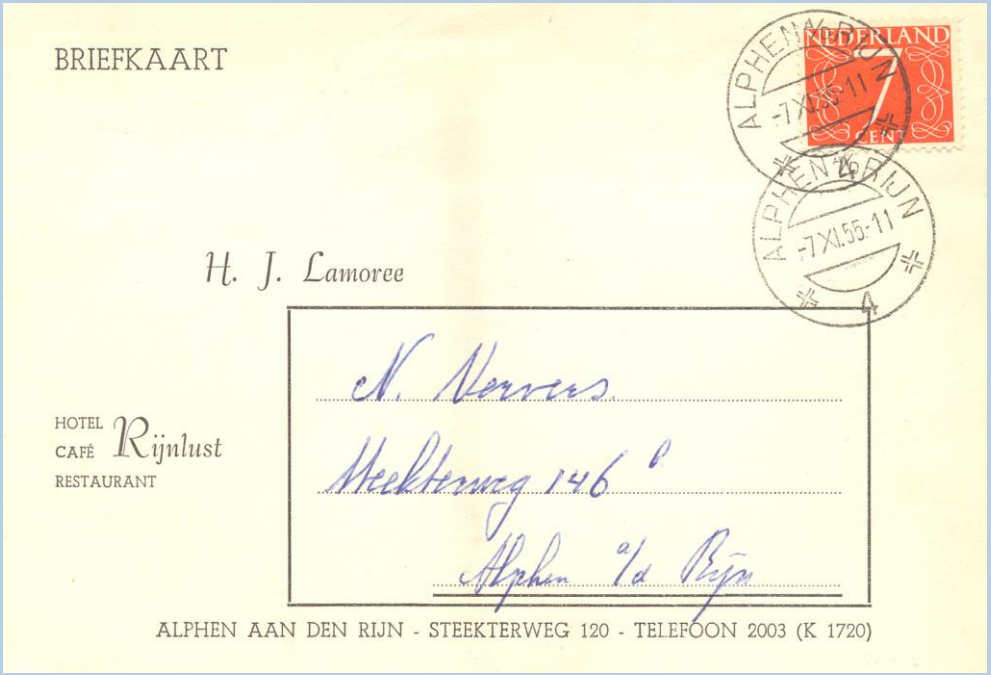

Deze briefkaart werd lokaal verzonden op 7 november 1955 binnen Alphen aan den Rijn.
Dus 1 cent te veel!

Het lokale briefkaarttarief was slechts 6 cent van 1 juli 1953 tot 1 april 1957.

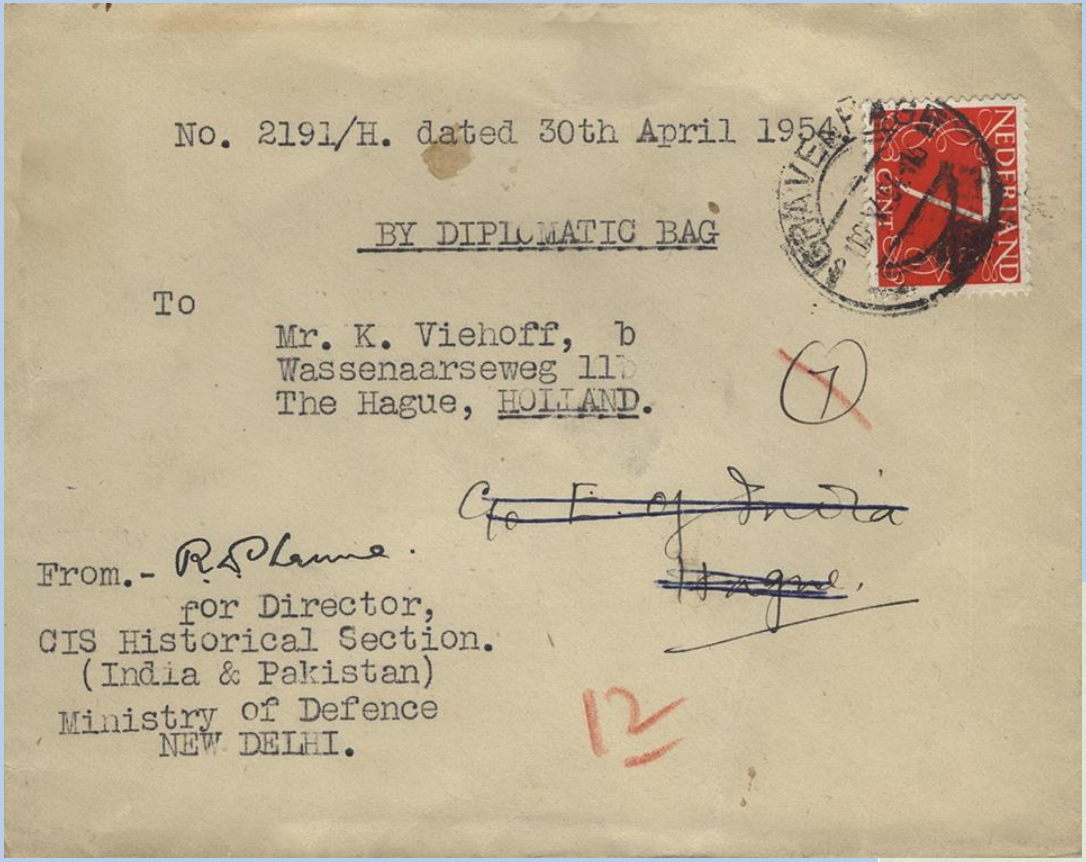

Ook voor brieven van verre landen als India die per “diplomatic bag” Den Haag binnenkwamen was 7 cent port voldoende, zolang als de geadresseerde ook in Den Haag woonachtig was (lokaalport).

Tot 1 april 1957 bestond er nog een lokaal brieftarief, dat per 1 juli 1953 was vastgesteld op 7 cent.

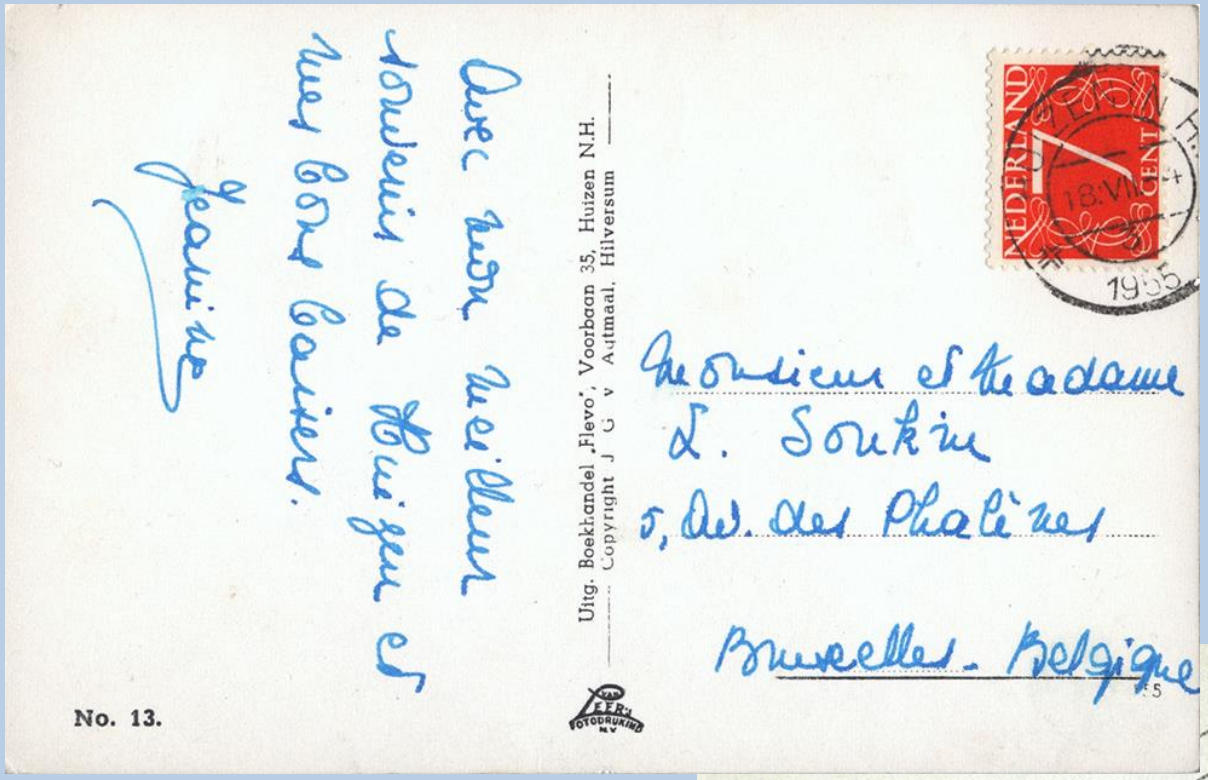

Het interlokale binnenlands briefkaarttarief was ook van toepassing voor België en Luxemburg, vanaf 1 april 1947 (Do. 156bis / 1947).

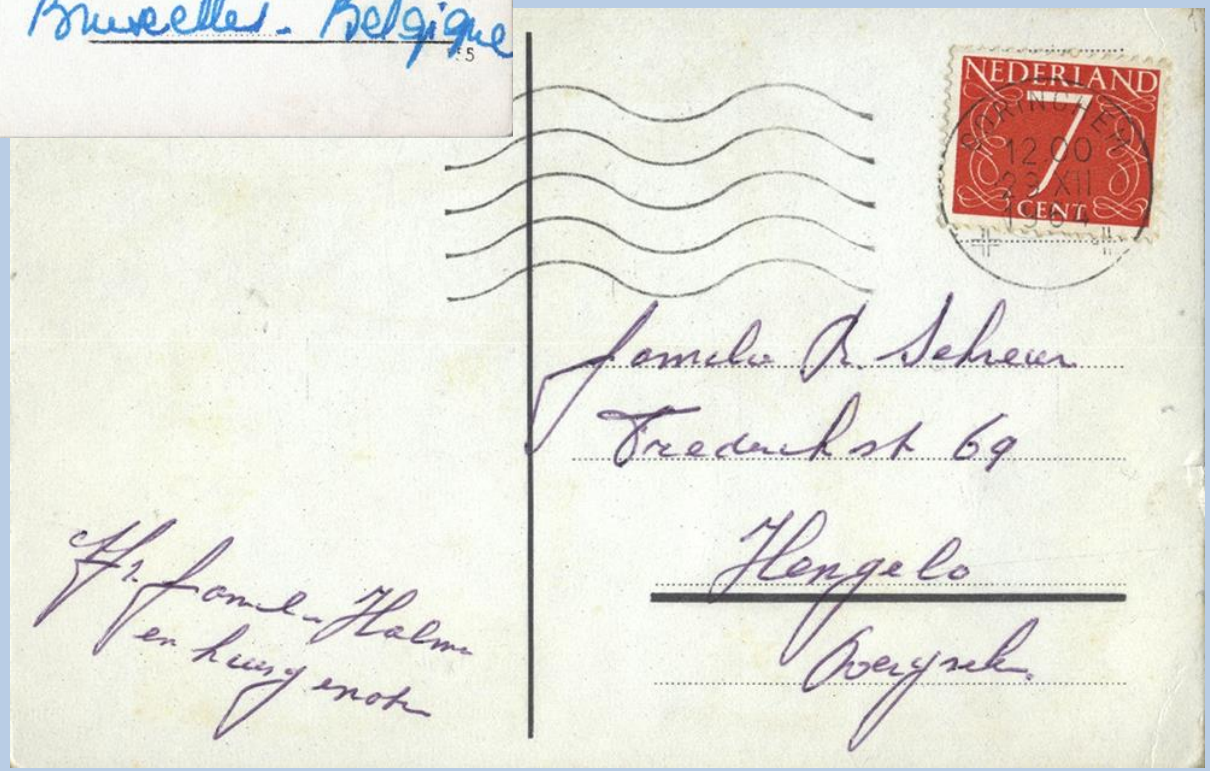

De grootste hoeveelheid 7-centzegels werd verkocht in 1964-1965 toen 7 cent het binnenlands drukwerktarief was, zoals bij deze prentkaart van Gorinchem naar Hengelo (Ov.), afgestempeld 29-12-1964 met het proefmachinestempel Gorinchem.

Aangetekende brief op 23 juli 1958. Het tarief was 37, zijnde 12 cent (1-11-1957 tot 1-4-1964) voor de brief en 25 cent (1-4-1957 tot 1-1-1964) aantekenrecht. Hier voldaan met 5x 7 cent plus 2 cent, samen 37 cent.

Negen maal 7 cent (totaal 63 cent) was het tarief voor aangetekende brieven tussen 1 juni 1965 en 1 mei 1966. Dit is, voor de brief 18 cent en 45 cent aantekenrecht.

Brief verzonden naar Zweden op 8 oktober 1953. Het tarief was 25 cent van 1 juli 1953 tot 1 april 1957 en hier voldaan met 3x 7 cent plus 4 cent, samen 25 cent.

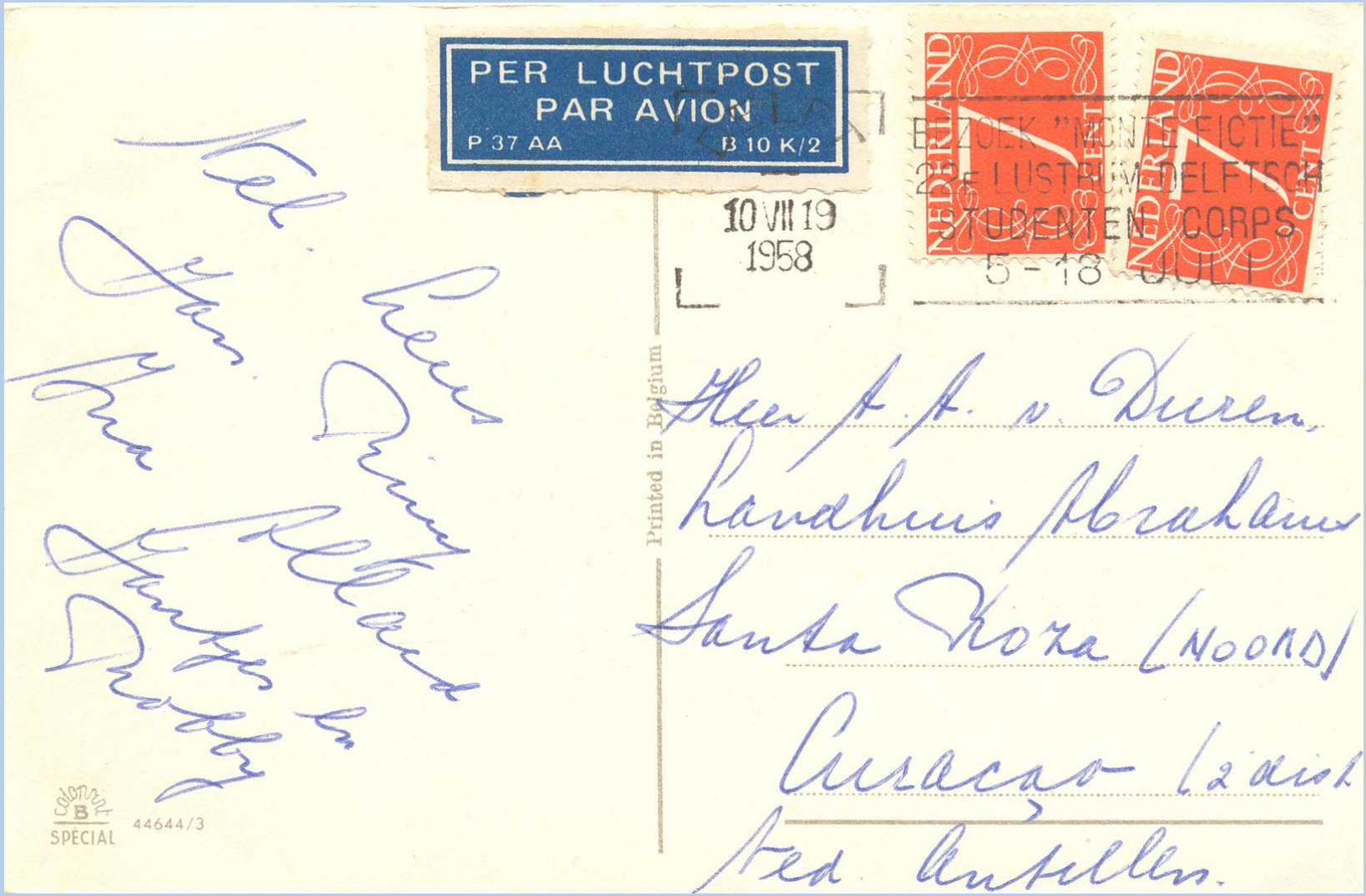

Prentkaart verzonden naar de Nederlandse Antillen op 10 augustus 1958. Het tarief was 14 cent van 1 april 1957 tot 1 januari 1964 en hier voldaan met 2x 7 cent (4 cent drukwerk plus 10 cent luchtrecht).

Gedurende 11 maanden (1 juli 1964-1 juni 1965) was 7 cent het binnenlands drukwerktarief, zodat een verhuiskaart ook 7 cent kostte.

Verhuiskaart verzonden op 25 september 1964 (boven).

Verhuiskaart verzonden op 22 december 1964 (rechts).

De verhuiskaarten voor binnenlands verkeer mochten ook naar het buitenland worden verzonden, mits voldoende bijgefrankeerd . Deze 7-centverhuiskaart met een bijgeplakte 3-centzegel was goed gefrankeerd. 10 cent was het tarief naar het buitenland van 1 april 1964 tot 1 mei 1966.

Verhuiskaart verzonden op 16 december 1964 naar Zwitserland.

Op 21 september 1957 was de 8-centzegel (4 cent per 50 gram) bedoeld voor binnenlands drukwerk tussen de 50 en 100 gram, zoals dit bandje voor het Haarlems Dagblad.

Van 1 juni 1965 tot 1 mei 1966 was 8 cent het binnenlands drukwerktarief tot 50 gram, zoals bij dit drukwerkbandje van 6 januari 1966. In deze periode werden de meeste 8-centzegels verkocht.

Vanaf 1 november 1957 was de 8-centzegel een veel gevraagde frankeerzegel voor binnenlandse briefkaarten.

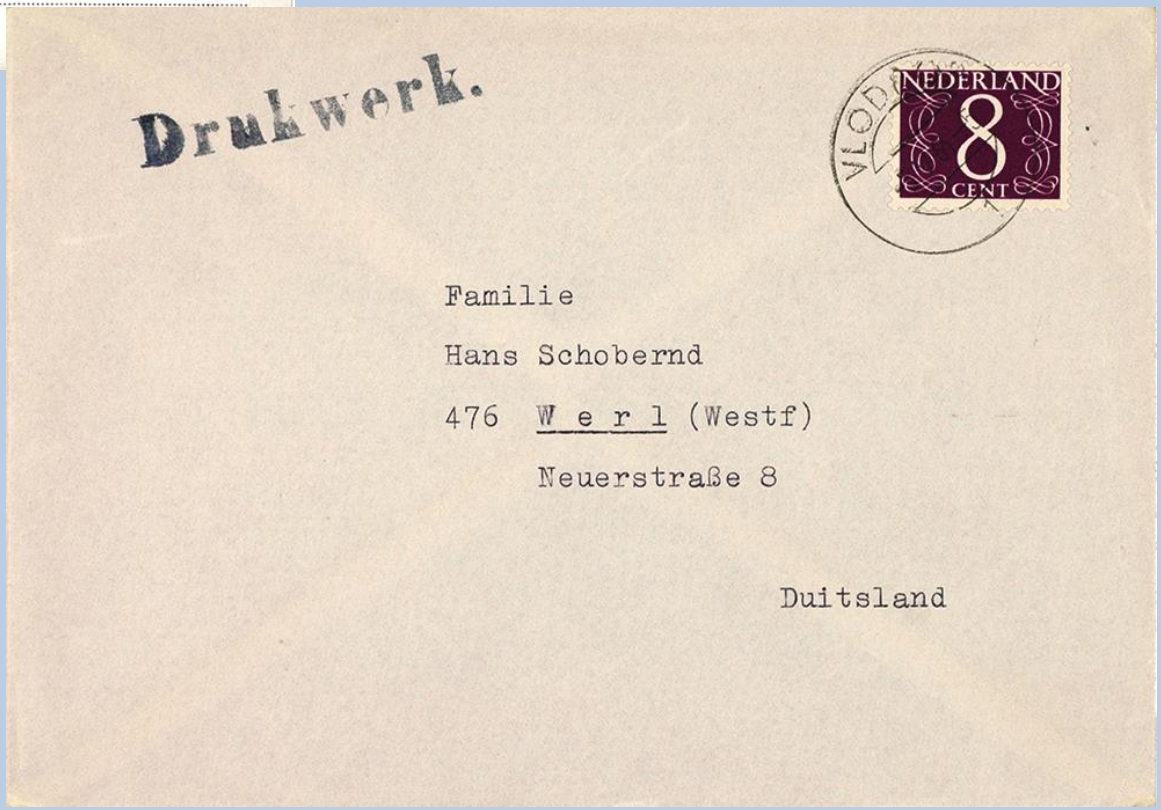

Gedurende het eerste half jaar van 1964 was het drukwerktarief naar het buitenland 8 cent, zoals bij dit drukwerk van Vlodrop naar Duitsland.
Tarief van 1 januari 1964 tot 1 juli 1964

Prentkaart verzonden naar de Nederlandse Antillen op 23 mei 1961. Het tarief was 14 cent van 1 april 1957 tot 1 januari 1964 en hier voldaan met 6 + 8 cent (4 cent drukwerk plus 10 cent luchtrecht).

Als bijplakwaarde was de 8-centzegel minder van belang, maar indien een bedrag van ƒ 15,68 moest worden betaald, kwam de zegel toch wel van pas.
Het tarief voor drukwerk (printed matter) van 1390-1400 gram per luchtpost was 6 cent per 50 gr. + 10 cent per 10 gr. [1400/50*6+1400/10*10= 28*6+1400= 1568 cent]

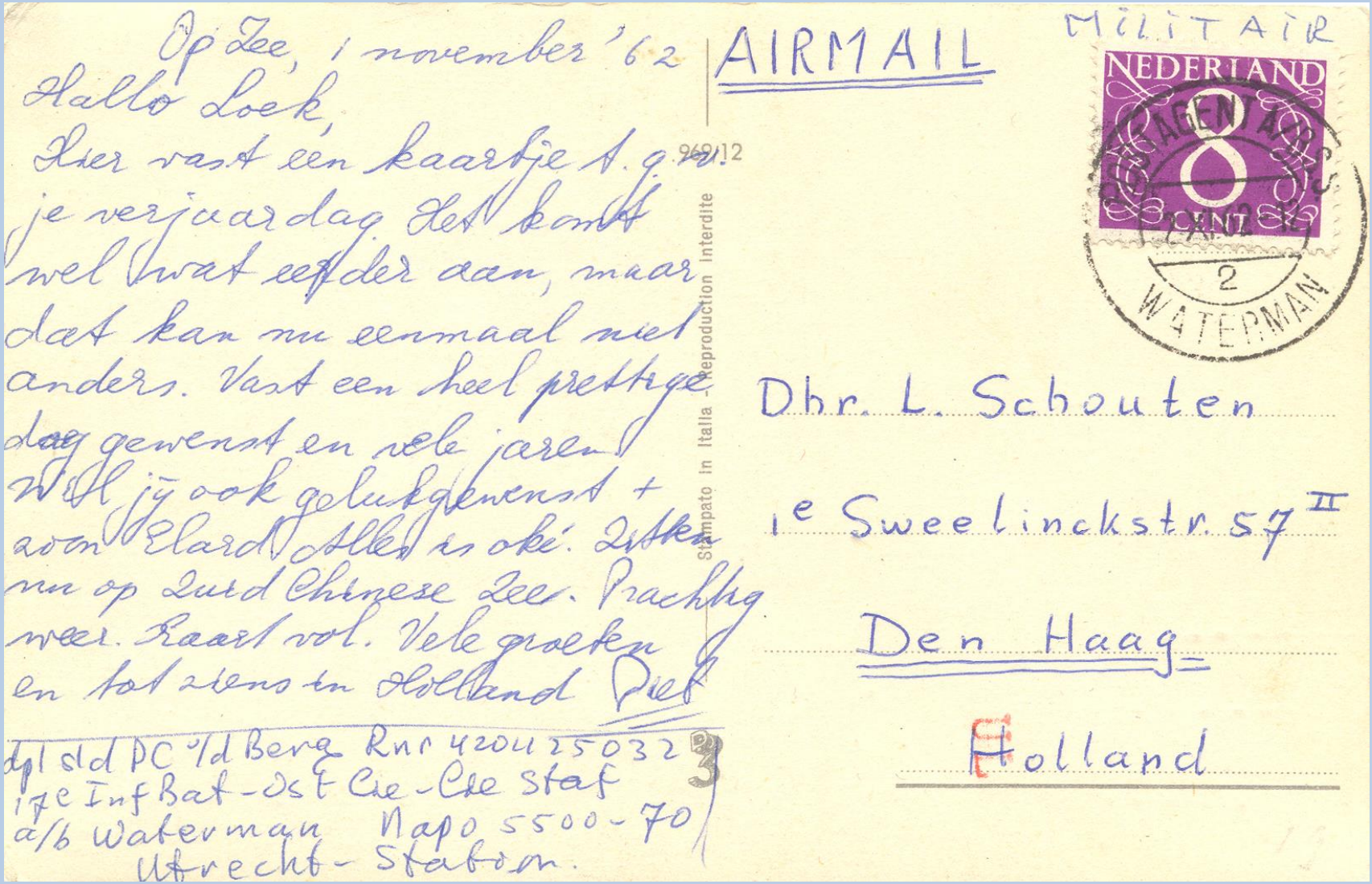

Op Zee, 1 november '62

Hallo Loek,

Hier vast een kaartje t.g.v. je verjaardag. Het komt wel wat eerder aan, maar dat kan nu eenmaal niet anders. Vast een heel prettige dag gewenst en vele jaren. Wil jij ook gelukgewenst + zoon Elard. Alles is oké. Zitten nu op Zuid Chinese Zee. Prachtig weer. Kaart vol. Vele groeten en tot ziens in Holland Piet

dpl sld PC 'ld Berg Rnr 42041 25032
17e Inf Bat - Ost Cie - Cie Staf
a/b Waterman Napo 5500-70
Utrecht - Station.

AIRMAIL

MILITAIR

NEDERLAND 8 CENT

WATERMAN 2

Dhr. L. Schouten

1e Sweelinckstr. 57 II

Den Haag

Holland

Briefkaart op 1 september 1962 door een dienstplichtige soldaat beschreven ergens in de Zuid Chinese zee, aan boord van de “WATERMAN”.
Ook hiervoor was het binnenlands briefkaarttarief van 8 cent voldoende.

Gedurende 11 maanden (1 juni 1965-1 mei 1966) was 8 cent het binnenlands drukwerktarief, zodat de verhuiskaarten ook 8 cent kosten.

Verhuiskaart verzonden op 14 januari 1966 (boven).

Verhuiskaart verzonden op 24 april 1966 (rechts).

Na 1 mei 1966 was 10 cent het binnenlands drukwerktarief, zodat de 8-centverhuiskaarten met 2 cent bijgeplakt werden. 10-centverhuiskaarten waren per 1 mei 1966 verkrijgbaar.

Een verhuiskaart die in 1963 nog 4 cent kostte, kon in 1968 nog wel worden gebruikt, maar moest dan wel met 8 cent worden bijgefrankeerd.

De laatste dag van geldigheid van de Van Krimpenzegels was 31 december 1985. Op deze dag werd met behulp van Van Krimpenzegels op deze envelop de geadresseerde, de hoofdredacteur van het filatelistisch maandblad Het Stokpaardje, N.F. Hedeman, waarschijnlijk een goede jaarwisseling 1985-1986 gewenst. De gebruikswaarde van de gebruikte cijferzegels bedroeg 41 cent, zodat 29 cent bijgefrankeerd moest worden om het toenmalige brieftarief van 70 cent te bereiken.

Dit gebeurde met een frankeer-machine van het districtspostkantoor Arnhem.